

Makeeta

Koruja lapsille
käyttäjäkeskeisen tuotesuunnittelun menetelmin

Elisa Hakkarainen

MAKEETA

Koruja lapsille käyttäjäkeskeisen tuotesuunnittelun menetelmin

Elisa Hakkarainen

Opinnäytetyö

Ammattikorkeakoulututkinto

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Elisa Hakkarainen	
Työn nimi MAKEETA, Koruja lapsille käyttäjäkeskeisen tuotesuunnittelun menetelmin	
Päiväys	14.3.2011
Sivumäärä/Liitteet	47/12
Ohjaaja(t) Risto Nylund, Hannu Oksanen	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t)	
<p>Tiivistelmä</p> <p>Opinnäytetyössä käydään läpi tuotesuunnitteluprosessi, aina tiedonhankinnasta, tuotteen valmistukseen asti. Opinnäytetyön tavoitteena on suunnitella koruja lapsille käyttäjäkeskeistä tuotesuunnittelua hyödyntäen. Suunnitteluprosessi tapahtuu yhteistyössä Särkiniemen koulun 3A-luokan kanssa. Yhteistyön tuoma aineisto toimii suunnittelun lähtökohtana.</p> <p>Aineistonhankintamenetelminä työssä käytetään sadutusta ja puzzle interview'ta, joiden avulla pyrittiin selvittämään käyttäjän tarpeita ja mielenkiinnonkohteita sekä hyödyntämään niitä tuotesuunnittelussa. Samalla työssä pohditaan sadutuksen toimivuutta osana tuotesuunnittelua sekä puzzle interviewn soveltuvuutta, kun kohderyhmänä ovat lapset.</p> <p>Saadun aineiston ja toteutetun benchmarkkauksen myötä syntyi kolme lopullista korukonseptia. Yhteistyössä lasten kanssa valikoitui kolmesta koruideasta yksi koruidea, jonka pohjalta valmistettiin korujen protomallit. Opinnäytetyön tavoitteena on auttaa tekijää kehittymään muotoilijana ja toimia työkaluna tulevilla tuotesuunnitteluissa.</p>	
Avainsanat Lastenkoru, käyttäjäkeskeinen tuotesuunnittelu, sadutus, puzzle interview	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Elisa Hakkarainen			
Title of Thesis MAKEETA, Designing Jewelry for Children With User-Centered Methods			
Date	14.3.2011	Pages/Appendices	47/12
Supervisor(s) Risto Nylund, Hannu Oksanen			
Project/Partners			
<p>Abstract</p> <p>This thesis goes through a product design process from data acquisition into production. The aim of the thesis was to design jewellery for kids using user-centered methods. The design process took place in cooperation with the class 3A from Särkiniemi school. The data derived from the cooperation was the starting point of the design work.</p> <p>The data acquisition methods used in this thesis were story crafting and an interview puzzle. With the chosen methods the author wanted to find out the users' needs and interests and exploit them in the design process. As part of the thesis the author considered how story crafting works in product design. The author also wanted to explore how an interview puzzle works when working with children.</p> <p>The acquired data and the implemented benchmarking led to three final jewelry concepts. In cooperation with the children one concept was chosen. Based on that choice the piece of jewellery was produced. The aim of the thesis is to help the author to develop herself as a designer and function as a tool of product design in the future.</p>			
Keywords Children's jewelry, user-centered product design, story crafting, interview puzzle			

Sisällys

1. Johdanto.....	1
2. Opinnäytetyön taustat ja tavoitteet.....	2
3. Toimintaympäristö	4
4. Lapset tiedon lähteinä.....	6
4.1 Kohderyhmän valinta	6
4.2 Sadutus.....	6
4.2.1 Sadutustunti	9
4.2.2 Satujen analysointi	10
4.2.3 Yhteenveto aineiston tuloksista	12
4.3 Puzzle interview	14
4.3.1 Puzzle interview -tunti	17
4.3.2. Haastatteluaineiston analysointi.....	19
5. Ideoista koruiksi	24
5.1 Benchmarking	24
5.2. Aiheiden rajaus ja ideointi	27
5.3 Lopullisten korukonseptien valinta	29
5.4 Koruideoiden esittely lapsille ja parhaan valinta	35
5.5 Lasten mielipiteitä kunnioittaen – lopullinen koruidea	36
5.6 Korujen valmistus.....	38
5.7 Lapsen suusta se totuus tulee.....	43
6. Loppupohdinta.....	44
Kuva- ja kaavioluettelo.....	46

Lähteet	47
---------------	----

LIITTEET

Liite 1: Kirje kouluille

Liite 2: Särkiniemen koulun vierailujen tuntisuunnitelmat

Liite 3: Sadutustunnilla syntyneet sadut

Liite 4: Lapsien Puzzle interwiev- tunnilla valitsemat kuvat kuvatauluina

Liite 5: Benchmarkkauksessa käytetyt Internet-sivustot

1. Johdanto

Käyttäjäkeskeisessä suunnittelussa pyritään huomioimaan käyttäjän toiveet ja tarpeet, jotta tuote palvelisi käyttäjäänsä mahdollisimman hyvin. Käyttäjän tarpeiden ja mieltymysten huomioon ottaminen ovat avaimia hyvälle ja onnistuneelle tuotesuunnittelulle.

Opinnäytetyössäni käyn läpi tuotesuunnitteluprosessin, jonka kohderyhmänä ovat lapset. Tuotesuunnittelu perustuu lapsilta saamaani aineistoon, jonka pohjalta suunnittelen koruja lapsille.

Opinnäytetyöni tavoitteena on tehdä mahdollisimman paljon yhteistyötä kohderyhmäni kanssa, jotta suunniteltavat tuotteet vastaisivat käyttäjän tarpeita ja toiveita mahdollisimman hyvin. Samalla haluan selvittää lasten todellisia kiinnostuksenkohteita ja sitä, pystynkö niiden avulla tuomaan jotain uutta korurintamalle.

Teen opinnäytetyössäni yhteistyötä Särkiniemen koulun 3A- luokan kanssa ja he ovat mukana koko prosessin ajan. Aineistoa oppilailta hankin sadutuksen ja puzzle interview'n avulla. Sadutus on melko uusi ja tuntematon menetelmä, varsinkin muotoilun alalla, joten pääsin samalla testaamaan menetelmän toimivuutta tuotesuunnittelussa.

Sadutuksen ja puzzle interview'n avulla pyrin selvittämään lapsille tärkeitä aiheita ja hyödyntämään niitä tuotesuunnittelussa. Tämän lisäksi teen benchmarkkausta markkinoilla olevien korujen ja poimimieni aiheiden kesken. Vertailulla pyrin nostamaan esiin ne aiheet, jotka markkinoilta tällä hetkellä puuttuvat tai kehittämään eteenpäin tuttuja aiheita.

Luonnostelu ja ideointi tapahtuvat minun toimestani, mutta esittelen ideoita myös lapsille. Esittelemistäni koruideoista oppilaat valitsevat mieleisensä. Valitsemalleen koruidealta lapset saavat antaa parannusehdotuksia sekä tuoda esille omia ideoita korun suhteen. Näiden pohjalta syntyy lopullinen koruidea, joka myös valmistetaan. Loppupalautteen valmiista koruista saan oppilailta, kun käyn esittelemässä ne heille.

Raportissa käydään läpi tuotesuunnitteluprosessi vaihe vaiheelta tiedonhankinnasta aina valmistukseen asti. Matkan varrella käydään läpi monenlaisia tilanteita, niin suunniteltuja, kuin suunnittelemattomiakin. Vaikka prosessissa pääsen hyödyntämään omia, jo oppimiani taitoja, niin ennen kaikkea se tuo mukanaan paljon uutta opittavaa, jota voin jatkossa hyödyntää.

2. Opinnäytetyön taustat ja tavoitteet

Tuotesuunnittelu ja sen vaiheiden hallitseminen ovat avainasioita muotoilijan ammatissa. Opinnäytetyössäni haluan käydä läpi tuotesuunnitteluprosessin ja näin päästä hyödyntämään oppimiani tuotesuunnittelun taitoja ja oppimaan uutta. Prosessin aikana haluan kehittyä muotoilijana ja saada ammattitaitoa sekä varmuutta omaan tekemiseen, joita voin hyödyntää tulevaisuudessa.

Tuotesuunnittelu tapahtuu yleensä yhteistyössä toisen tai useamman osapuolen kanssa. Myös minä halusin tehdä opinnäytetyössäni yhteistyötä. Olen mielelläni tekemisissä ihmisten kanssa, joten tuntui luonnolliselta ja mielekkäältä päästä työskentelemään toisen osapuolen kanssa, sen sijaan, että olisin käynyt koko prosessin yksin läpi.

Tuotesuunnittelun kohderyhmäksi valikoituivat lapset. Olen jo aikaisemmin elämässäni ollut melko paljon tekemisissä lasten kanssa, erilaisten kerhojen ja leirien ohjaajana sekä lastenhoitajana ja pidän muutenkin lasten kanssa työskentelystä erittäin paljon. Myös aiemmin opinnoissani, Käyttö, käyttäjä ja konteksti - kurssilla, tuotesuunnittelun kohderyhmäksi minulla valikoitui lapset. Kouluni syventävällä

Kädentaidot ja tuotteistaminen - kurssilla, jolloin tehtävänä oli järjestää ohjaustuokioita valitsemallemme kohderyhmälle, päädyimme ryhmäni kanssa siihen, että haluamme pitää ohjaustuokiot lapsille. Aiempi kokemus, niin opintojen osalta kuin muutenkin, saivat lasten valitsemisen kohderyhmäksi tuntumaan erittäin hyvältä ratkaisulta.

En halunnut vain itsekseeni, aikuisen näkökulmasta, alkaa suunnitella lapsille koruja, vaan halusin ottaa lapset konkreettisesti mukaan tuotesuunnitteluun. Tavoitteenani on myös päästä toimimaan ja tekemään yhteistyötä lasten kanssa heidän omassa ympäristössään ja hyödyntämään sekä kehittämään jo aiemmin oppimiani ohjaustaitoja. Lasten kanssa työskentely myös tulevaisuudessa kiinnostaa minua, joten toivon, että opinnäytetyöni avulla mahdollisesti voisin löytää keinoja, joilla yhdistää lapset ja oman alani.

Markkinoilta löytyy paljon tuotteita lapsille. Leluissa ja muissa lapsille suunnatuissa tavaroissa esiintyy usein mediasta tutut hahmot ja muut perinteiset eläin-, kasvi- ja harrastus aiheet. Varsinkin elokuvista ja televisiosta tuttuja aiheita on käytetty lähes kaikissa mahdollisissa lapsille suunnatuissa tuotteissa, mitä markkinoilta löytyy. Media ja muiden mielipiteet vaikuttavat paljon siihen, mistä lapsi innostuu ja

millaisia tuotteita hän itselleen haluaa. Televisiosarjoissa ja -mainoksissa esiintyvät uudet ja hienot lelut ja koulutarvikkeet ovat luonnollisesti lasten suosiossa, koska niitä heille tarjotaan ja esitellään. Myös sellaiset tavarat, joita kavereilla on, ovat helposti myös omalla toivelistalla.

Sama toistuu myös lasten koruissa. Lasten koruista löytyy paljon tuttuja hahmoja kuten Muumeja ja Hello Kittyä tai perinteisiä koiria, kukkia ja jalkapalloja. Omien havaintojeni ja pintapuolisen tarkastelun perusteella lastenkorujen valikoima ei ole monissa paikoissa kovin suuri. Opinnäytetyöni tavoitteena onkin selvittää lapsilta itseltään, millaiset aiheet ja asiat heitä kiinnostavat eniten ja hyödyntää niitä aiheita tuotesuunnittelussa. Samalla haluan tarkastella poikkeavatko suoraan lapsilta saadut aiheet jo markkinoilla olevien korujen aiheista. Tavoitteenani on olla tekemisissä lasten kanssa läpi suunnitteluprosessin. Vaikka varsinaisen suunnittelun toteutan minä, haluan, että lapset ovat mukana koruideoiden valinnoissa ja sitä kautta viitoittavat minua oikeaan suuntaan. Työssäni haluan osoittaa, että myös lapset ovat tärkeä korujen käyttäjäryhmä ja heille suunnattuihin tuotteisiin tulisi myös panostaa ja käyttää suunnittelutyötä.

Opinnäytetyöni aiheen selvittyä aloin miettimään, millä keinoin saisin parhaiten selvitettyä ne aiheet, jotka lapsia todella kiinnostavat ja puhuttavat. Koska kyseessä olivat lapset, ajattelin, että täytyisi toimia heille ominaisella tyyllillä. Jäykät kyselylomakkeet tuskin olisivat antaneet toivottua tulosta ja suorilla kysymyksillä monesti rajoittaa ja ohjailee vastaajaa vastamaan tietyllä tavalla. Halusin päästä työskentelemään lasten kanssa heidän omassa ympäristössään ja tehdä tutkimustilanteesta mahdollisimman luontevan ja rennon. Aiheiden selvittäminen piirtäen ja kuvien sekä musiikin avulla tuntui parhaimmalta vaihtoehdolta. Tarkoituksena oli myös pitää tilanteessa yllä vapaata keskustelua, jolloin kiinnostavat aiheet pääsisivät esille sitäkin kautta.

Opinnäytetyötäni aloitellessa törmäsin menetelmään nimeltä sadutus, jonka jälkeen tutustuin aiheeseen. Sadutuksen ideana on, että tilanteessa on saduttaja ja sadutettava(t), jota saduttajan pyytää kertomaan sadun, juuri sellaisen, kuin hän itse haluaa. Saduttaja kirjaa sadun sana sanalta ylös ja lukee sen sadutettavalle ääneen, jolloin sadutettava voin halutessaan vielä korjata tai muuttaa satua. Tällä tavoin saatujen satujen kautta voidaan saada selville sadutettavan ajatuksia ja hänelle merkittäviä asioita. Menetelmä vaikutti

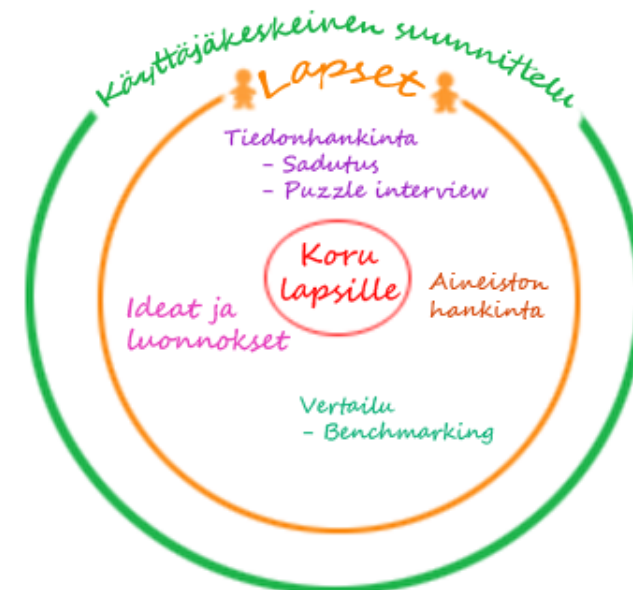
mielenkiintoiselta ja toimivalta, joten päätin käyttää sadutusta aiheiden selvittämiseen aiemmin miettimieni tekniikoiden sijaan. Sadutus –menetelmää hyödyntäneitä opinnäytetöitä, ei löytynyt Kuopion Muotoiluakatemiassa tehdyistä opinnäytetöistä, joten samalla pääsisin ottamaan selvää, kuinka menetelmä toimii sovellettuna tuotesuunnitteluun. Sadutuksen lisäksi päätin käyttää myös tuotesuunnittelussa tutumpaa Puzzle-interview menetelmää, jonka avulla pystyin perehtymään sadutuksesta saatuihin tuloksiin paremmin. Puzzle interview on eräänlainen haastattelu, jossa haastattelijan apuna toimivat hänen etukäteen valitsemansa kuva- ja tekstikortit. Kuvat ja tekstit toimivat haastateltavan vastausten tukena. Kuvallinen materiaali on suunnittelijalle monesti helpommin ja paremmin hyödynnettävissä kuin kirjallinen materiaali, sillä onhan sanottukin, että kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa.

Opinnäytetyössäni haluan selvittää, pystynkö tiiviin yhteistyön ja lastenmaailmaan sukeltamisen avulla saamaan esille uusia ideoita ja oivalluksia lasten koruihin. Tätä selvittääkseni teen myös pintapuolista vertailua jo markkinoilla olevien lasten korujen ja lapsilta saamieni aiheiden kesken. Tällä vertailulla pystyn suuntaamaan korusuunnittelua niin, etteivät saamieni aiheiden pohjalta syntyvät ideat vain toistaisi

markkinoilla olevaa tarjontaa, vaan voisin viedä ideoita askeleen pidemmälle, vaikka aiheet olisivatkin jo ennestään tuttuja.

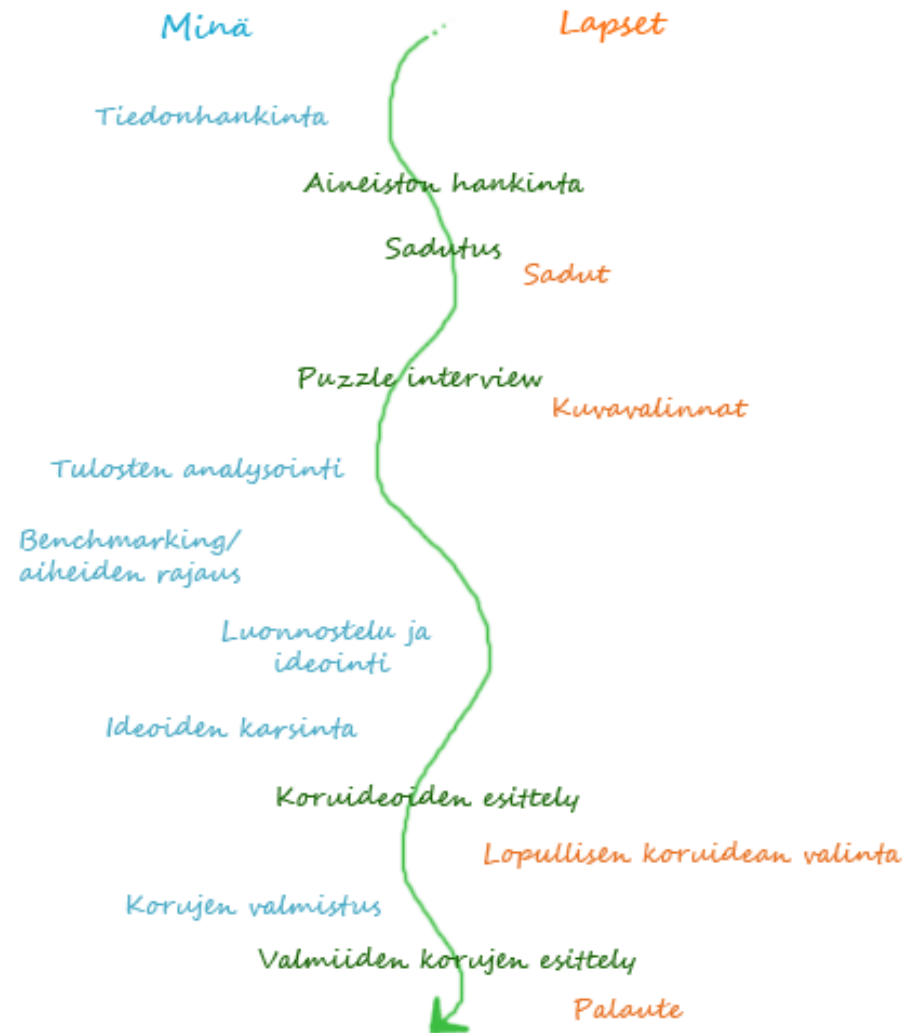
3. Toimintaympäristö

Työssäni tapahtuva tuotesuunnittelu on käyttäjäkeskeistä. Pysin tuotesuunnittelussa ottamaan huomioon kohderyhmäni tarpeet ja mielenkiinnonkohteet. Tällä tavoin pystyn valmistamaan käyttäjän tarpeita ja mieltymyksiä vastaavan tuotteen. Käyttäjän ottaminen osaksi tuotekehitystiimiä, on myös käyttäjälähtöistä työskentelyä ja juuri tätä tapaa työssäni toteutan ottamalla lapset tuotesuunnitteluun konkreettisesti mukaan (Mooij ym. 2005, 24).

Työssäni on tavoitteena suunnitella yksittäisiä koruja tai pienkorusarja. Tuotteissa otan huomioon valmistettavuuden ja taloudellisuuden, mutta en halua niiden olevat rajoittava tekijä suunnitelmissani, vaan haluan tässä vaiheessa keskittyä enemmän korujen visuaalisen ilmeen ja muotokielen luomiseen. Opinnäytetyössäni syntyvien koruideoiden seuraava vaihe tulevaisuudessa voisi siis olla niiden jatkokehittely sarjavalmistamiseen muotoon, sellaisen hintatason koruiksi, joita lapsilla/lasten vanhemmilla olisi mahdollisuus ostaa.

Tuotesuunnitteluprosessi perustuu yhteistyöhön kohderyhmäni, eli valitsemani lapsiryhmän, kanssa. Tärkein osa prosessia on aineiston hankinta, jonka lähteenä lapset ovat. Tutkimusmenetelmät, sadutus ja puzzle interview, ovat apuvälineitä lapsilta saatavan aineiston hankkimiseen. Aineistosta saamani tulosten sekä benchmarkkauksen avulla pääsen ideoimaan ja luonnostelemaan koruja. Tekemistäni luonnoksista, yhteistyössä lasten kanssa, valikoituvat parhaat ideat. Tässä vaiheessa lapsilla on valta vaikuttaa ideoihin omilla ideoilla ja parannusehdotuksilla. Lasten antamat parannusehdotukset ja ideat huomioon ottaen syntyvät lopulliset luonnokset ja näiden pohjalta korut valmistetaan. Valmiit korut esitellään lopuksi lapsille ja heillä on mahdollisuus antaa palautetta niistä. (Kaavio 1, s.4 ja Kaavio 2, s.5)

Kaavio 2 Prosessin eteneminen

4. Lapset tiedon lähteinä

Kohderyhmän valinnan ja tavoitteiden asettamisen jälkeen oli aika löytää yhteistyökumppani, jonka kanssa voisin työskennellä läpi prosessin. Ja jonka kanssa pääsisin kokeilemaan valitsemiani menetelmiä, sekä hyödyntämään saamaani aineistoa.

4.1 Lapsiryhmän valinta

Halusin tehdä yhteistyötä lapsiryhmän kanssa, jonka ikähaarukka olisi kymmenen vuoden tienoilla. Halusin työskennellä juuri tämän ikäisten lasten kanssa, koska mielestäni he ovat lastenkorujen potentiaalisin käyttäjäryhmä. Omien havaintojeni ja kokemuksen mukaan kymmenestä ikävuodesta ylöspäin oleville, teini-ikää lähestyville lapsille ja nuorille suunnatut korut ovat monesti aikuisten koruja, lasten versioina. Tai vaihtoehtoisesti korut löytyvät suoraan aikuisten osastolta. Kymmenestä ikävuodesta alaspäin oleville lapsille tarkoitetut korut taas ovat monesti melko lapsellisia ja niiden käyttäjäryhmä on yleensä selvästi nuorempaa. Selkeästi lapsille suunnattuja, lasten ”näköisiä” koruja on melko vähän. Koen, että juuri kymmenen ikävuoden tienoilla olevat lapset olisivat otollinen ikäryhmä suunnitella koruja, juuri heitä ajatellen.

Ikärajan perusteella tuntui järkevältä ottaa yhteyttä muutamiin kuopiolaisten koulujen kolmannen ja neljännen luokan opettajiin, mikäli he haluaisivat tehdä yhteistyötä kanssani. Teimme aiemmin tänä vuonna ryhmäni kanssa yhteistyötä kouluni Kädentaidot ja tuotteistaminen kurssin tiimoilta Kuopion Snellmanin iltapäiväkerhon ja Särkinimen iltapäiväkerhon kanssa, joten tuntui luontevalta laittaa viestiä juuri näille kouluille. Näiden koulujen lisäksi otin yhteyttä myös Haapaniemen koululle. Kouluihin otin yhteyttä sähköpostitse, viestissä kerroin taustoja siitä, mitä olen tekemässä ja miksi haluan tehdä yhteistyötä. (Liite 1) Vain yhdestä koulusta tuli vastaus ja se oli myönteinen, joten yhteistyö alkoi Särkiniemen koulun 3A-luokan kanssa. Luokassa on 23 oppilasta, 10 poikaa ja 13 tyttöä.

4.2 Sadutus

Kun lähtee selvittämään, millaiset aiheet lapsille ovat tärkeitä ja mistä he pitävät, kohtaa monesti haasteen. Lapset eivät monesti ole yhtä monisanaisia kuin aikuiset, joten heille voi olla vaikeaa perustella omia vastauksiaan. Olen ollut itsekin tilanteessa, jossa lapsen tehtävänä on ollut valita yksi annetuista kuvista. Valinnan jälkeen lapselta kysyttäessä, miksi hän valitsi juuri sen kyseisen kuvan, on vastauksesi saattanut tulla, että se on ihan kiva tai en tiedä. Lisäperusteluja saa toki kysymällä, mutta tilanteesta voi helposti tulla hieman epämiellyttävä,

jossa vastaus ikään kuin ”lypsetään” lapselta, kuten Karlsson (2003, 35) kirjassaan esittää.

Liisa Karlsson (2003, 34) kirjoittaa kirjassaan, ”Sadutus, avain osallistuvaan toimintakulttuuriin”, että helpoin tapa saada vastaus haluamaamme asiaan olisi kysyä suoraan lapselta. Kuitenkin kysymyksillä aikuinen monesti ohjaa lasta vastaamaan niin, että vastauksesta tulee kysyjälle mieluinen. Siispä asia voidaan ymmärtää näin eri tavalla, kuin lapsi tarkoitti oikeasti. Esimerkkinä tästä on tilanne, kun lapsi nousee ruokapöydästä, häneltä usein kysytään ”Mitä sanotaan?” Kuitenkaan aikuinen, ei tilanteessa toivo lapsen sanovan, mitä hänellä on mielen päällä vaan vastauksen ”Kiitos”.

Jotta pääsisin mahdollisimman lähelle lasten ”oikeita” ajatuksia, päätin käyttää aiheiden löytämiseen menetelmää nimeltä sadutus. Liisa Karlsson on yksi sadutus -menetelmän kehittäjistä ja on todennut sen olevan erinomainen tapa selvittää lasten ajatuksia ja sitä kautta heidän mielenkiinnonkohteitaan ja heille tärkeitä asioita. Juuri näitä asioita minäkin haluan lapsilta saada selville, joten sadutus antoi erinomaiset edellytykset tämän tavoitteen saavuttamiseen.

Sadutuksen ideana on antaa sadutettavalle, tässä tapauksessa lapselle, kehoitus kertoa satu, seuraavalla tavalla:

”Kerro satu, sellainen kuin itse haluat. Kirjaan sen juuri niin kuin sen minulle kerrot. Lopuksi luen tarinasi, ja voit muuttaa tai korjata sitä, mikäli haluat.” (Karlsson 2003, 44.)

Sadutuksessa annetaan lapselle vapaat kädet kertoa juuri sellainen satu, kuin hän itse haluaa, ilman mitään ohjeistusta tai aihetta. Tällaisen sadun kautta lapsi saa jakaa sellaisia asioita, joita hänellä on mielessään juuri sillä hetkellä. Lapsi myös kokee, että saduttajaa ja muita kuulijoita kiinnostaa hänen ajatuksensa ja hänen mielipiteitään pidetään tärkeinä. (Karlsson 2003, 45.)

Lähtökohtana sadutuksessa on, että satuja ei arvostella tai arvioida (Karlsson 2003, 117). Tässä tapauksessa kuitenkin hieman poikkean käytännöstä ja sovellan sadutusta käyttötarkoitukseeni. Tässä tilanteessa on juuri oleellista, että analysoin satuja, jotta pystyn käyttämään niitä työssäni hyväkseni. Pyrin kuitenkin käymään satuja läpi mahdollisimman yleisellä tasolla, ajattelematta sitä kuka sadun on kirjoittanut, vaan keskittymällä saduista löytyviin aiheisiin.

Sadutusta on käytetty ikään kuin siltana lapsen ja aikuisen välillä.

Sadutuksen avulla lapsi pääsee tuomaan esille omia ajatuksiaan ja mielen päällä olevia asioita ja samalla saa kokea, että hänen kertomillaan asioilla on merkitystä ja niitä halutaan kuulla. Aikuinen taas voi oppia ja varmasti oppiikin lapsesta ja hänen ajatusmaailmastaan uusia asioita ja näin pystyy ymmärtämään lasta ja huomioimaan hänen tarpeensa ja mieltymyksensä paremmin.

Sadutusta on menetelmänä käytetty hyvin monenlaisissa tilanteissa ja ammattiteissa. Menetelmä sopii hyvin tilanteeseen, jossa halutaan luoda yhteys kahden tai useamman ihmisen välille ja oppia tuntemaan toinen paremmin. Sitä on käytetty niin vanhoille kuin nuorillekin ja se on ollut käytössä niin psykologeilla kuin maahanmuuttajien opettajilla.

Sadutusta voidaan siis käyttää myös monille muille ikä- ja kohderyhmille, se ei ole pelkästään lasten juttu, mutta sopii lasten kanssa työskentelyyn erinomaisesti.

Sadutuksen avulla pääsee lapsen ajattelumaailmaan paljon merkittävämmiin sisälle ja näin ollen saadaan selville, millaiset asiat lasten elämässä ovat merkityksellisiä ja näistä asioista voidaan ammentaa aiheita esimerkiksi tuotesuunnitteluun. On tärkeää, että

lapsi saa olla mukana häntä koskevissa asioissa, ja että hän kokee, hänen mielipiteillään ja ajatuksillaan olevan merkitystä.

Haluan kokeilla, millaisiin tuloksiin sadutuksella pääsee tuotesuunnittelun näkökulmasta ja vertailla, poikkeavatko tällä tavoin selvitettyt aiheet jo markkinoilla olevien korujen aiheista.

Sadutus voidaan luokitella kvalitatiivisen eli laadullisen tutkimuksen menetelmäksi. Kuten Hirsijärvi, Remes ja Sajavaara (2009, 161) toteavat, kvalitatiivisessa tutkimuksessa pyritään pikemminkin löytämään ja paljastamaan tosiasioita kuin todentamaan jo olemassa olevia väittämiä. Sama pätee tilanteeseen, jossa sadutusta käytän. Sadutuksen avulla en pyri löytämään faktoja ja ennalta tiedettyjä asioita lapsista vaan nimenomaan pyrin löytämään uusia asioita ja oivalluksia, joita voin hyödyntää työssäni. En myöskään pyri tutkimuksellani löytämään pakonomaisesti vastausta mihinkään, vaan tavoitteenani on tutkia ja tarkastella, kuinka sadutus menetelmänä tällaisessa tilanteessa toimii ja pystyykö se antamaan minulle haluamaani aineistoa ja tulosta.

4.2.1 Sadutustunti

Halusin tehdä yhteistyötä lapsiryhmän kanssa, jonka ikähaarukka olisi kymmenen vuoden tienoilla. Halusin työskennellä juuri tämän ikäisten lasten kanssa, koska mielestäni he ovat lastenkorujen potentiaalisin käyttäjäryhmä. Omien havaintojeni ja kokemukseni mukaan kymmenestä ikävuodesta ylöspäin oleville, teini-ikää lähestyville lapsille ja nuorille suunnatut korut ovat monesti aikuisten koruja, lasten versioina. Tai vaihtoehtoisesti korut löytyvät suoraan aikuisten osastolta. Kymmenestä ikävuodesta alaspäin oleville lapsille tarkoitetut korut taas ovat monesti melko lapsellisia ja niiden käyttäjäryhmä on yleensä selvästi nuorempaa. Selkeästi lapsille suunnattuja, lasten ”näköisiä” koruja on melko vähän. Koen, että juuri kymmenen ikävuoden tienoilla olevat lapset olisivat otollinen ikäryhmä suunnitella koruja, juuri heitä ajatellen.

Ikärajan perusteella tuntui järkevältä ottaa yhteyttä muutamiin kuopiolaisten koulujen kolmannen ja neljännen luokan opettajiin, mikäli he haluaisivat tehdä yhteistyötä kanssani. Teimme aiemmin tänä vuonna ryhmäni kanssa yhteistyötä kouluni Kädentaidot ja tuotteistaminen kurssin tiimoilta Kuopion Snellmanin iltapäiväkerhon

ja Särkinimen iltapäiväkerhon kanssa, joten tuntui luontevalta laittaa viestiä juuri näille kouluille. Näiden koulujen lisäksi otin yhteyttä myös Haapaniemen koululle. Kouluihin otin yhteyttä sähköpostitse, viestissä kerroin taustoja siitä, mitä olen tekemässä ja miksi haluan tehdä yhteistyötä. (Liite 1) Vain yhdestä koulusta tuli vastaus ja se oli myönteinen, joten yhteistyö alkoi Särkiniemen koulun 3A-luokan kanssa. Luokassa on 23 oppilasta, 10 poikaa ja 13 tyttöä.

Sähköpostin välityksellä sovimme luokan opettajan kanssa tapaamiskerroista ja kerroin tuntien sisällöstä hieman tarkemmin. Lähetin myös opettajalle ennen jokaista tapaamiskertaa tuntisuunnitelman, jotta hän sai käsityksen, mitä tunti pitää sisällään. (Liite 2) Ensimmäinen tapaamiskerta pidettiin perjantaina 10.9.2010, jolloin pidin oppilaille sadutustunnin. Apuna saduttamassa minulla oli ystäväni sekä luokan opettaja.

Sadutustunnin alussa kävimme opettajan kanssa vielä läpi tunnin sisältöä ja siihen liittyviä järjestelyjä. Käytettävissäni oli oppitunti eli 45 minuuttia. Alkuesittelyjen jälkeen lapset jaettiin yhdeksään 2-3 hengen ryhmiin. Päädyin ryhmäsaduttamiseen siitä syystä, että kaikkien 23 oppilaan saduttaminen yksitellen ja heiltä saaman aineiston

läpikäyminen olisi vienyt liian paljon aikaa. Myös uusi tilanne varmasti jännitti monia oppilaita, joten uskon, että tuttuun luokkakavereiden kanssa toimiminen madalsi kynnyksen tehdä yhteistyötä tuntemattomien ihmisten, tässä tapauksessa minun ja ystäväni, kanssa.

Alussa huolenaiheeni oli, riittääkö 45 minuuttia koko ryhmän saduttamiseen. Koska tilanne ja menetelmä olivat uusia oikeastaan koko luokalle, mietin myös sitä, kuinka arasti lapset satuja alkavat kertoa ja näin ollen yhteen satuun tarvittavaa aikaa. Melkein jokaisen ryhmän kohdalla alku meinasin olla hieman hankalaa, eikä ideoita meinannut syntyä. Ryhmien yhteistyö kuitenkin, hankalasta alusta huolimatta, tuotti tulosta ja ideoita satuun alkoi tulla ja satu keksittiin vuoron perään. Kun osaa ryhmistä sadutettiin, toisilla oli mahdollisuus piirtää satuun liittyvää kuvaa. Olikin huomattavissa, että osa niistä ryhmistä, jotka aloittivat piirtämällä ja näin saivat suunnitella satu etukäteen, saivat sadun kerrottua helpommin ja nopeammin. Alun epäilyksistä huolimatta, kolmen saduttajan voimin saimme kaikki yhdeksän ryhmää sadutettua oppitunnin aikana.

En ollut aiemmin kokeillut saduttamista kenellekään, joten olin odottavalla mielellä tunnin suhteen. Tunti sujui kuitenkin erittäin hyvin

ja sekä saduttajilla että sadutettavilla oli hauskaa satujen parissa. Opettaja oli tyytyväinen tuntiin ja aikoi mahdollisesti käyttää sadutusta myöhemminkin. Myös itse olen tyytyväinen tuntiin ja sadutukseen menetelmänä. Oli mahtavaa huomata, kuinka iloiseksi puheen ja naurun sorinaksi tunti muuttui. Minulle se merkitsi sitä, että lapsilla oli kivaa ja mikäs sen parempi lähtökohta aineistonhankinnalle, kuin että siitä nauttii molemmat osapuolet.

4.2.2 Satujen analysointi

Sadutuksessa on tärkeää se, että sadut jotka sadutettava kertoo, kirjataan juuri sellaisena, kuin ne kerrotaan. Sadutuksessa painotetaan sitä, että kertoja saa ilmaista itseään juuri niillä sanoilla, kuin itse haluaa ja näin satuja kirjatessaan saduttaja kunnioittaa sadun sisältöä ja kertojalle tärkeitä asioita. Haluan satuja analysoidessani kunnioittaa tätä sadutuksen piirrettä, enkä siksi referoi tai muokkaa satuja millään tavalla, vaan lähden analysoimaan tekstiä juuri siinä muodossa kuin se on kerrottu. Lasten kertomat sadut ovat liitteenä raportin lopussa. (Liite 3)

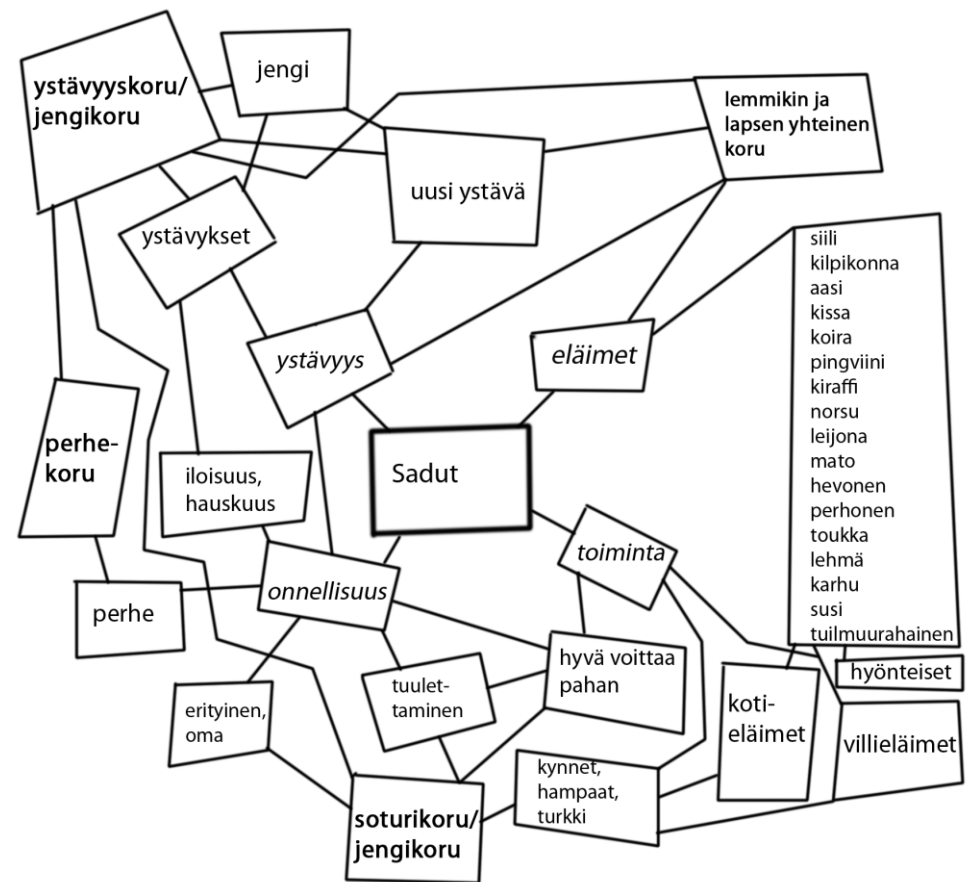
Työssäni käsittelen sadutusta haastatteluna ja analysoin aineistoa sen mukaan. Sadutus on hyvin vapaa tutkimusmenetelmä. Koska siinä ei

anneta juurikaan ohjeita tai tiettyjä aiheita sadutettavan avuksi, haastattelun muoto on tässä tapauksessa strukturoimaton eli ei ohjaava haastattelun muoto (Hirsijärvi & Hurme 2000, 45). Strukturoimattomassa haastattelussa on ominaista ohjailla vastaajaa tarpeen tullen lisäkysymyksillä. Tässä tapauksessa kysymykset kuitenkin jäävät kokonaan pois. Sadutuksen ideana on se, että sadutustilanteessa sadutettavaa ei missään vaiheessa ohjata lisäkysymyksillä, vaan tilanne on täysin vapaa ja sadun sisältö sadutettavan päätettävissä.

Aineistoa analysoidessani pyrin satujen tapahtumien ja hahmojen kautta löytämään erilaisia aiheita ja aihepiirejä, joita voisin tuotesuunnittelussa käyttää. Satuja analysoidessani pyrin olemaan puolueeton ja irrottamaan sadut niiden lähtökohdista. En pyrkinyt löytämään syitä siihen, miksi juuri tällaisia aiheita esiintyy vaan pikemminkin yritin ikään kuin unohtaa kertojan ja sadutustilanteen, etteivät ne ohjaisi tulkintojani tiettyyn suuntaan. Halusin pysyä analysoinnissa ja aiheiden poimimisessa mahdollisimman yleisellä tasolla, jotta aiheista ei tulisi liian henkilökohtaisia.

Lähdin analysoimaan satuja osittain Syrjäläisen ohjeiden mukaan,

joista Metsämuuronen (2006, 124) kirjoittaa teoksessaan ”Laadullisen tutkimuksen käsikirja”. Aluksi poimin saduista melko suurpiirteisesti tapahtumia, aiheita ja hahmoja, joiden ajattelin olevan satujen keskiössä. Tällä tavalla pystyin hahmottamaan satujen sisältöä paremmin, ja se auttoi poimimaan keskeisiä aiheita saduista. Käytyäni

läpi jokaisen sadun ja nostettuani niistä esiin keskeisimmät teemat ja aiheet vertailin saduista nousseita aiheita keskenään. Vertailtuani aiheita pystyin löytämään saduista neljä eniten esiin tullutta teemaa, jotka olivat: eläimet, ystävyys, onnellisuus ja toiminta. Näitä teemoja lähdin avaamaan Syrjäläisen esimerkin mukaan miellekartan avulla. Kuten Metsämuuronen (2006, 125) Syrjäläistä kirjassaan lainaa, miellekartan avulla tutkija pystyy paremmin hahmottamaan kokonaiskuvaa ja siihen liittyviä osia sekä niiden suhteita. Se myös tuo esiin oleellisia ja epäoleellisia asioita tutkittavasta aineistosta. (Kaavio 3)

Esiin nostamissani teemoissa on mukana myös hyvin perinteisiä lastenkoruaiheita, kuten eläimet. En kuitenkaan aio jäädä perinteiselle hevosenminiatyyritasolle, vaan pyrin käyttämään muotoilijalle tärkeää innovatiivisuutta koruja suunnitellessani. Tavoitteenani on käyttää teemoja uudella tavalla ja yhdistellä teemoja toisiinsa, kuitenkin lapsiystävällisesti niin, että ne eivät ole liian erikoisia lasten käyttöön, vaan palvelevat lasten toiveita ja tarpeita mahdollisimman hyvin.

4.2.3 Yhteenveto aineiston tuloksista

Oikeastaan kaikissa oppilaiden kertomissa saduissa esiintyi useita hahmoja. Hahmot olivat yleensä ystäviä keskenään, ainakin jossain

vaiheessa satua tai muuten vaan liikkuivat ja toimivat ryhmissä.

Esimerkkejä saduista:

”Olipa kerran aasi, joka oli hirvittävän yksinäinen. Se asui metsässä. Sillä ei ollut mitään tekemistä. Se lähti käymään kaupungissa. Siellä se tapasi pienen kissan. Sitten se lähti käymään kaupoissa. Se osti ruokaa. Sitten kissa kutsui sen teelle. Heillä oli todella hauskaa.” (Liite 3 1/4)

”Olipa kerran siili. Sen kaveri oli kilpikonna. Siili asui puussa. Kilpikonna ja siili menivät ulos.” (Liite 3 1/4)

Oli siis huomattavissa, että ystävyys ja porukassa oleminen on lapsille tärkeää, ei haluta olla yksin. Ystävyyttä ja muita teemoja pyöritellessäni ja koruaiheita miettiessäni ideat tuntuivat pyörivän juuri ystävyden ja yhteisöllisyyden ympärillä. Siksi päätinkin hyödyntää näitä ideoita ja yhdistellä teemoja toisiinsa niin, että yhdessä ideassa voi näkyä useampi teema.

Heti alussa eräänlaiseksi koruaiheeksi nousivat ystäväkorut, jota hyödynsin kaikissa valitsemissani teemoissa. Vaikka ystäväkoruja markkinoilta jo löytyy, havaintojeni mukaan niiden osuus siellä on kuitenkin melko pieni. Tämänkin takia ystäväkorujen maailmaan astuminen tuntui järkevältä ratkaisulta. On

myös hienoa, että voi antaa lapselle mahdollisuuden kokea yhteenkuuluvuuden tunnetta esimerkiksi ystäviensä ja perheensä kanssa, kun heillä on jokin yhteinen juttu, mikä yhdistää heitä ja viestittää siitä muille. Uskon, että ystäväkoru voi tehdä juuri näin.

(Kuvat 4, 5 ja 6, s.13)

Kun mietin yhteisöllisyyttä ja onnellisuutta, tulee mieleeni monia tilanteita ja porukoita, joissa voi olla onnellinen. Siispä näiden teemojen sisään laitoin perinteisen ystäväkorun, jonka voi jakaa ystävän tai vaikka joukkue- ja luokkakaverin kanssa. Toiseksi,

näihin määritelmiin liittyen, valitsin perhekorun. Perhekorun ideana on se, että vaikka perheen jäsenet niin monin muinkin tavoin nivoutuvat toisiinsa, heillä voisi olla se ”oma juttu”, jolla voi viestittää muille, että tämä on meidän perhe ja kokea yhteenkuuluvuuden tunnetta.

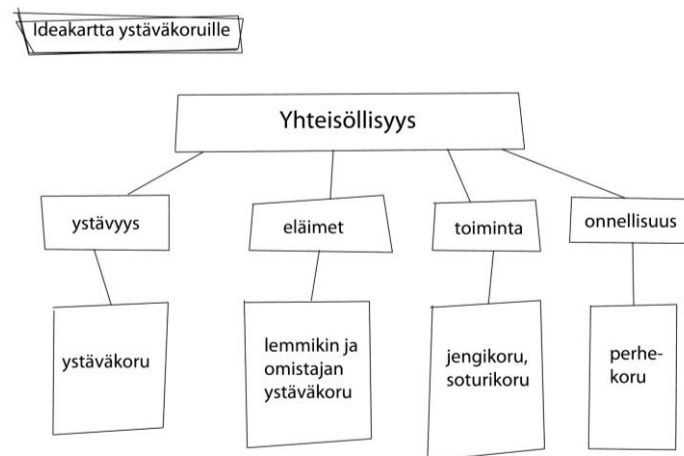
Ideoidessani korua niinkin perinteiseen aiheeseen, kuin eläimet, tuli mieleeni lemmikkieläimen ja sen omistajan välinen ystävyys. Monestihan sanotaan että, koira on ihmisen paras ystävä, miksi ei siis voisi olla ystäväkorua lemmikille ja sen omistajalle. Lemmikin ja sen omistajan yhteinen ystäväkoru voisi myös toimia eräänlaisena tunnustuskoruna, jos käy niin, että lemmikki joskus häviää, voisi sen tunnistaa myös korun avulla.

Lapset pitävät jännityksestä, ja se tulikin esille saduissa moneen otteeseen, siispä yhtenä valitsemani teemana oli toiminta ja voitokkuus.

”Koira oli ulkona. Sit se kidnapattiin. Sitten sinne tuli pingviini. Kiraffijengi tulee sitten sinne. Ne pelastaa sit sen sieltä. Kunnes pingviini lähti.” (Liite 3 1/4)

Tällä teemalla halusin ottaa huomioon erityisesti pojat. Vaikka edellä mainittuun ystäväkoruteemaan voi suunnitella vaihtoehtoja pojillekin, halusin valita sellaisen teeman, joka erityisesti voisi innostaa poikia sen ideasta lähtien. Toimintaa ja yhteisöllisyyttä miettiessäni sain idean eräänlaisesta soturikorusta, joka voisi olla poikien yhteinen jengikoru. Koru voisi edustaa pojille sitä, kuinka he yksin tai ystäviensä kanssa ovat tämän ajan pieniä satureita ja seikkailijoita ja näin tuntee itsensä erityiseksi ja yhteisöön kuuluvaksi. (Kaavio 7, s.14)

Ystäväkorujen lisäksi pyrin ideoimaan koruja myös jokaisesta aiheesta erikseen, ilman suurempaa teemojen yhdistämistä. En kuitenkaan pitänyt huonona asiana teemojen yhdistämistä vaan mielestäni ne pikemminkin pystyivät täydentämään toisiaan ja näin antamaan parempia ideoita ja tuloksia.

Kaavio 7 Ideakartta

4.3 Puzzle interview

Vaikka ystäväkoruideat mielestäni olivatkin toimivia, ideoiden syntyminen tyrehtyi oikeastaan siihen. Kun lähdin pohtimaan valitsemiani teemoja, kuten esimerkiksi onnellisuutta ja toimintaa, tuntui hankalalta yrittää miettiä, millä tavalla nämä teemat siirtäisi kuvalliseen muotoon ja mitä nämä teemat lapsille edustavat. Jotta teemojen käsittely ei olisi jäänyt aivan omien tulkintojeni ja mielikuvieni varaan, päätin hieman laajentaa tutkimustani ja käyttää apunani Puzzle interview -menetelmää. Puzzle interview on haastatteluun perustuva menetelmä, jossa haastattelijan apuna on runsas määrä haastattelijan ennalta valitsemia kuva- ja tekstikortteja. Menetelmän perusidea on se, että haastateltava konkretisoi ajatuksiaan ja vastauksiaan, haastattelijan ennalta valitsemien kuvien ja tekstien avulla. (Huotari, Laitakari- Svärd, Laakko & Koskinen 2003, 39.)

Puzzle interviewn avulla tarkoitukseni onkin vielä syventää näitä saduista saamiani teemoja selvittämällä lapsilta sen, miten he nämä aiheet kokevat ja millaiset asiat heidän mielestään kuuluvat niiden piiriin. Puzzle interviewssä pääroolissa ovat kuvat, mikä mielestäni sopii lasten kanssa toimimiseen ja heidän ajatusten selvittämiseen erittäin

hyvin. Pelkkä kertominen tai kirjoittaminen voi mahdollisesti tuntua lapsesta rajoittavalta, joten kuvat ovat loistavana apuna ja tukena avaamaan ja selventämään, niin lapselle itselleen kuin haastattelijalle, mitä asioita lapsi haluaa sanoa ja mitä niillä tarkoittaa.

Puzzle interview tilanteessa haastateltavalle annetaan kuvapohjat, joiden päälle haastateltava lajittelee kuvakortteja. Kuvapohjissa on lokeroita, jotka on otsikoitu niin, että niiden avulla saadut tulokset palvelevat tehtävää tutkimusta mahdollisimman hyvin. Kuvapohjien lokerot myös helpottavat vastaajaa konkretisoimaan ajatuksiaan. (Huotari ym. 2003, 41.)

Kuvakorttien aiheamaailmoiksi minulla siis valikoitui aiemmin saduista poimimani teemat: toiminta, ystävyys, onnellisuus ja eläimet. Halusin siis selvittää, mitä lapset näistä aiheista ajattelevat ja millaiset asiat niihin heidän mielestään liittyvät. Käyttämieni kuvapohjien lokeroiden otsikoiksi valitsin seuraavat: väri, asia, esine. Näiden luokittelujen avulla halusin selvittää, millaiset värit, asiat ja esineet edustavat lapsille näitä neljää teemaa.

Luokitteluaiheiden valinta ei kuitenkaan ollut aivan yksinkertainen

juttu, sillä piti ottaa huomioon se, että työskentelee lasten kanssa, joille monet asiat eivät ole ollenkaan niin itsestään selviä kuin aikuiselle. Esimerkiksi mietin ensin yhdeksi luokitteluaiheeksi tunnelmaa. Vaikka tunnelma onkin terminä itselle helppo ymmärtää, se sisältää kuitenkin niin paljon asioita, että todennäköisesti lapsi ei sitä ymmärrä, ainakaan samalla tavalla kuin itse. Oli siis järkevintä ottaa luokitteluaiheiksi sellaisia asioita, joiden kautta ei tulisi väärinymmärryksiä ja lapsen olisi helppo pohtia kuvia niiden kannalta. Vaikka tunnelma suoraan ei olekaan yhtenä luokkana, esimerkiksi värien kautta voi mahdollisesti myös saada selville tunnelmaa, mikä kyseiseen aiheeseen liittyy.

Sanat väri ja esine ovat melko yksiselitteisiä termejä ja niiden avulla kuvia on todennäköisesti melko helppo luokitella. Asia- luokan halusin jättää tarkoituksella melko avoimeksi. Halusin pitää luokitteluvaihtoehdot melko vähäisinä, jotta valintatilanne olisi lapsille mahdollisimman helppo ja mukava, mutta kuitenkin saada kattavia tuloksia. Siitä syystä asia- luokkaan voi valita kuvia monilla perusteilla, kuten esimerkiksi kuvassa tapahtuman tilanteen, ilmeen tai tekemisen mukaan. Olisi ollut mielestäni tarpeetonta tehdä esimerkiksi tilanteelle ja tekemiselle omat luokkansa, koska ne ovat aihepiirinä niin lähellä

toisiaan. Tällaisessa ”moniaiheisessa” luokassa avainasemassa ovat lapsilta saamat perustelut kuvien valintaan, jotta kuvien merkitystä ei ymmärrä väärin.

Toinen hankala paikka haastattelun suunnittelussa tuli eläinteeman kanssa. Muiden teemojen kanssa käytettävien luokittelujen käyttäminen myös eläinteemassa tuntui hankalalta, koska luokittelut eivät samalla tavalla palvele kyseistä teemaa. Esimerkiksi ohjeistus, että valitse sellainen kuva, jossa on sellaisia värejä, mitkä mielestäsi tarkoittavat eläintä, tuntui hieman hölmöltä. Pohdin siis ensin, että jättäisin koko eläinteeman tässä vaiheessa pois ja pohtisin sitä sitten erillään muulla tavalla. Päätin kuitenkin lopulta ottaa eläinteeman haastatteluun mukaan ja katsoa, millaisia tuloksia siihen saan. Jos tulokset eivät ole järkeviä tai käytettäviä, en siinä tapauksessa huomioi niitä suunnittelussa, vaan pohdin aihetta muuten. Eläinteeman kohdalla päätin myös muuttaa ohjeistusta niin, että lapset saavat valita kuvia, joiden värit, esineet tai asiat kuvaavat heidän lempieläimiään parhaiten. Tehtävänantoa tarkentamalla uskon saavani oppilailta tarkempia ja mietitympiä vastauksia. Uskon, että näiden luokittelujen avulla pystyn avaamaan teemoja itselleni niin, että saan lasten ajatukset siirrettyä suunnitelmiini ja koruihin.

Tarkoitukseni oli jakaa luokan 23 oppilasta neljään 5- 6 hengen ryhmään. Tavoitteena oli, että ryhmissä olisi sekä poikia että tyttöjä, määrä mahdollisesti vaihtelisi teeman mukaan. Jokaiselle ryhmälle annettaisiin yksi teema, jota he sitten kävisivät kuvien avulla läpi. Kun oppilaat saivat kuvat luokitelluiksi, kävisin vielä läpi, miksi mikäkin kuva on missäkin luokassa. Tarkoitukseni olisi tehdä muistiinpanoja myös kuvien luokittelun aikana, mutta ettei tärkeät ja ehkä ratkaisevat perustelut jäisi huomioimatta, kävisin ne lopuksi vielä läpi ja kirjaisin ne ylös. Kuten Huotari ym.(2003) kirjoittavat, on haastattelijan tärkeää olla tilanteessa tarkkana ja pyytää haastateltavaa tarvittaessa tarkentamaa näkemyksiään, muutoin perustelut voivat jäädä vajaiksi ja kuvien tulkinta on hankalaa.

Pyrin vielä tässä vaiheessa välttämään koru -sanaa kuvien luokittelun yhteydessä, jotta se ei olisi ohjannut tai rajoittanut oppilaita ajattelemaan tietyllä tavalla. Tavoitteenani oli antaa oppilaille mahdollisimman vapaat kädet kuvien kanssa, jotta heidän näkökulmansa tulisi mahdollisimman hyvin esille.

Käyttämäni kuvakorit olivat toisten kouluni opiskelijoiden

vastaavanlaisessa tilanteessa käyttämiä kuvia. Sen lisäksi leikkasin itse lehdistä kuvia valmiiden kuvien lisäksi. Aluksi ajattelin, että olisi oikeastaan hyvä, jos käyttämäni kuvat olisivat jonkun muun valitsemia, jolloin riski vaikuttaa alitajuisesti omilla kuvavalinnoilla tulokseen, olisi poissa. Siitäkin huolimatta halusin itse laajentaa hieman kuvavalikoimaa, koska koin sen olevan ehkä hieman suppea tarpeeseeni sellaisenaan.

4.3.1 Puzzle interview -tunti

Aiempaa kokemusta Puzzle interviewn käytöstä minulla ei ollut, joten lähdin pitämään oppilaille tuntia odottavin mielin. Kyseessä oli jälleen Särkinimen koulun 3A- luokka. Aiemmin käymälläni Tutkiva toiminta - kurssilla käytimme ryhmäni kanssa samantyylistä haastattelumenetelmää, joka osoittautui siinä tilanteessa melko toimivaksi menetelmäksi. Vaikka uskoin, että menetelmällä voi saada kattavia vastauksia, jyskytti takaraivossani epäily siitä, että sopiiko tämän tyylinen haastattelu näin nuorille lapsille ainakaan sellaisenaan. Mietin myös, riittääkö oppitunnin pituus haastattelulle, ja olisivatko ryhmät, joihin oppilaat jaettiin, liian isoja. Kuvien määrä, laatu ja niistä saadut vastaukset myös huolettivat ja se, olisiko yksi haastatteliija näin monen ryhmän kanssa liian vähän. En kuitenkaan osannut lähteä

soveltamaan haastattelua tässä vaiheessa sen kummemmin, vaan lähdin kokeilemaan osoittautuisivatko epäilykseni oikeiksi vai vääriksi.

Tunti alkoi tälläkin kertaa ryhmien järjestämisellä ennen tunnin alkua. Tällä pyrin säästämään aikaa ja koska opettaja tuntee lapset, näin ryhmistä saataisiin mahdollisimman rauhallisia ja toimivia. Ryhmiä tuli kaikkiaan neljä ja niissä oli viidestä kuuteen oppilasta. Jokaisella ryhmällä oli yksi aiemmin valitsemistani teemoista. Kun alussa kerroin oppilaille, mitkä teemat kullakin ryhmällä oli, nousi heti esiin tilanne, että osa olisi halunnut olla eri ryhmässä, koska siinä oli kivempi teema. Näin ollen ryhmät olisi mahdollisesti kannattanut jakaa niin, että oppilaat olisivat saaneet mennä siihen ryhmään, kuin olisivat halunneet. Tämä olisi kuitenkin saattanut tuoda sen ongelman, että johonkin teemaan ei olisi riittänyt oppilaita, ja näin kaikki eivät olisi päässeet kuitenkaan haluamaansa ryhmään. Ryhmien jakoon olisi tällä tyyllillä myös mennyt paljon enemmän aikaa, joten tässä tilanteessa se ei olisi toiminut kovin hyvin, koska aikaa oli vain oppitunnin verran eli 45 minuuttia.

Kun lapset olivat ryhmissään, kerroin haastattelun ohjeet kaikille yhteisesti. Pyrin kertomaan ohjeet niin yksinkertaisesti kuin

mahdollista, jotta oppilaat ymmärtäisivät tehtävänsä. Oppilaiden tehtävänä oli valita heidän edessään pöydällä olevista kuvista sellaisia kuvia, jotka parhaiten kuvaisivat heille annettua teemaa. Lisäksi kuvia täytyi luokitella sen mukaan, millä perusteella kuvat valitsi.

Vaihtoehtoina olivat väri, esine ja asia. Perustelu ja luokittelu osoittautuivat kuitenkin lapsille melko haasteellisiksi. He eivät osanneet tarkemmin nimetä syitä siihen, miksi olivat valinneet juuri sen tietyn kuvan tiettyyn luokitteluaiheeseen. Näin jälkepäin ajateltuna, ongelma oli ehkä siinä, että en rajannut valittavien kuvien määrää mitenkään, vaan osassa ryhmistä oppilaat olivat lajitelleet melkein kaikki pöydällä olleet kuvat luokittelulokeroihin, jolloin kuvien luokittelussa ei ole välttämättä ollut ajatusta mukana. Jos oppilaille olisi antanut ohjeeksi esimerkiksi valita kuvista viisi sellaista kuvaa, jotka heidän mielestään kuvasivat parhaiten heillä olevaa teemaa, olisi kuvien valinnoissa ollut mahdollisesti enemmän pohdintaa ja ajatusta mukana. Myös luokitteluaiheita olisi voinut olla enemmän ja ne olisivat voineet olla yksiselitteisempiä, jolloin kuvia olisi ollut helpompi luokitella. Pitämässäni haastattelussa oli tavoitteena, että oppilaat olisivat löytäneet jokaiseen luokitteluaiheeseen kuvia. Uskon, että olisi kuitenkin parempi, jos tällaista vaatimusta ei olisi, vaan lapset saisivat valita mieleisiään kuvia ja valinnan jälkeen miettiä, millä perusteella

kuva on valittu ja tehdä luokittelun sen perusteella. Näin ikään kuin pakonomainen valitseminen tiettyyn aiheeseen liittyen jäisi pois ja kuvien luokittelusta ja valinnasta tulisi vapaampaa ja aidompaa.

Myös haastattelussa käytettyihin kuviin olisin voinut perehtyä enemmän, jotta ne olisivat palvelleen tilanteessa paremmin. Kuvat olivat osittain niin samantyyllisiä, että ne mahdollisesti vain häiritsivät ja sekoittivat tilannetta. Myös kuvien määrä oli niin suuri, että kuvien läpi käyminen ja valinta ajatuksen kanssa olivat varmasti hankalaa, joten kuvien määrän karsinta olisi ollut kannattavaa.

Tunnin lopussa kiersin vielä kaikki ryhmät läpi ja pyysin ryhmäläisiä perustelevaan minulle, miksi he olivat kuvia valinneet. Juuri tässä tilanteessa ongelmaksi nousi se, kun lapset olivat valinneet melkein kaikki esillä olleet kuvat aihealuokkiin, he eivät osanneet sanoa, miksi kuva oli valittu. Aina ei edes tiedetty, kuka kuvan oli valinnut. Perustelujen kirjaaminen oli siis lähes mahdotonta. Joitakin ajatuksia lapsilta kuitenkin sai, kun itse hieman autoin lisäkysymyksillä, mutta yritin kuitenkin välttää lasten liiallista ohjailua. Jos aihealuokat olisivat olleet tarkempia ja niitä olisi ollut enemmän, ne olisivat tehneet tässä tilanteessa tehtävänsä paremmin. Aiheluokkien tehtävänähän juuri on

toimia niin, että ne helpottavat kuvien valintaa ja toimivat kuvien valinnan perustana. Näin suullinen perustelu ei olisi tilanteessa niin isossa osassa vaan pikemminkin apuna, jos jotain jää epäselväksi. Juuri suullisen selittämisen ja perustelun tarve vei ehkä pohjaa siltä, että lapset olisivat saaneet puhua pelkästään kuvien kautta. Jotta kuvilla puhuminen olisi päässyt oikeuksiinsa, olisi haastattelutilanne vaatinut edellä mainitsemiani muutoksia. Huotari ym. (2003) korostavat kirjassaan puhutun tekstin tärkeyttä kuvien tulkinnan tukena. Mutta kuten aiemmin tekstissä mainitsin siitä, kuinka haasteellista lapsille omien valintojen perusteleminen on, uskon, että etenkin lasten kanssa toimiessa täytyisi antaa kuvien ja annettujen luokitteluaiheiden puhua puolestaan. Tuntia pitäessäni ylimääräinen silmä- ja korvapari olisivat ehkä tässä tapauksessa olleet tarpeen, joten selkeämmin organisoitu ja suunniteltu tunti olisi helpottanut työskentelyä, kun haastattelihoita oli vain yksi.

Pitämäni tunti oli kuitenkin muuten onnistunut ja lasten kanssa toimiminen onnistui hyvin ja luontevasti. Pidän tuntia arvokkaana kokemuksena, jonka avulla osaan tulevaisuudessa toimia vastaavassa tilanteessa paremmin. Kun järjestää tuntia, haastattelua tai mitä tahansa ohjattua tilannetta, etenkin lapsille, on etukäteissuunnittelu ja

asioiden organisointi erittäin tärkeää. Ison lapsiryhmän kanssa ei pysty samalla tavalla joustamaan ja tekemään yllättäviä muutoksia kuin aikuisten kanssa, vaan kaikkeen täytyy varautua. Siksi olisikin tärkeää, jos suinkin mahdollista, että kävisi vastaavanlaisen tilanteen läpi jo ennen varsinaista ohjaustilannetta, jolloin mahdolliset puutteet ja muutoksen tarpeet tulisivat esille ja näin varmistaisi varsinaisen ohjaustilanteen onnistumisen.

4.3.2. Haastatteluaineiston analysointi

Vaikka paljon kehittämisideoita haastattelun pitämiselle löytyi, en kuitenkaan lähtenyt järjestämään uutta haastattelua, vaan päätin hyödyntää haastattelusta saamaani aineistoa ja lähteä etenemään sen kanssa. Lähdin analysoimaan kuvia teema kerrallaan poimien niistä aiheita ja yhtäläisyyksiä, joiden koin olevan kuvien valintojen ideana. En pyrkinyt löytämään kuvista valmiita hahmoja tai tiettyjä yksityiskohtia, joita tulisin käyttämään tuotesuunnittelussa, vaan pikemminkin suuntaa antavia aiheita, joista lähtisin ideoimaan eteenpäin.

Ystävyys

Ystävyysteeman kuvissa esiintyi suurimmaksi osaksi juuri niitä aiheita ja värejä, joita siinä oletinkin esiintyvän. Värimaailma oli tunnelmallista ja kuvien joukossa oli paljon punaista, joka lasten mielestä oli ystävyysväri. (Kuva 8, s.20)

Yleisesti, varsinkin länsimaissa punaista pidetään rakkauden värinä ja symbolina, mikä olennaisesti liittyy myös ystävyyteen. Mukana olleet pirteät värit, kuten keltainen ja pinkki toivat aiheeseen iloisuutta ja hauskuutta, jotka myös tunnetusti liittyvät ystävyyteen ja ystävien kanssa olemiseen. Väreistä pystyi myös hahmottamaan tunnelmallisuuden ja harmonian pirteiden vastapainoksi.

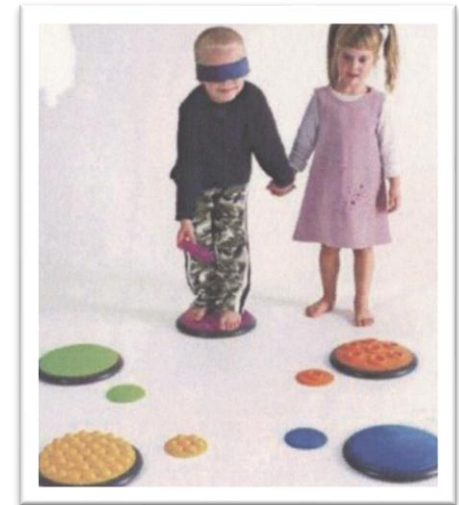
Kuvissa, jotka edustivat ystävyyttä kuvaavia esineitä, oli paljon yhdessä tekemisen ja yhdessä olon meininkiä. Lautapelin ja leikkimisen avulla tuotiin esille ystävän kanssa olemisen mukavuutta ja tärkeyttä. (Kuva 9, s.20) Myös yhteydenpito ja ystävän tukeminen näkyi valituista kuvista,

Kuva 8 Esimerkki ystävyysteeman kuvavalinnoista

mikä kertoo konkreettisen, ystävyysväri osoittamisen merkityksestä. Kuvien joukossa oli myös kuva hopeisesta risti-riipuksesta, joka muistuttaa siitä, että ystävyyttä voi olla monella tasolla, kuten esimerkiksi Jumalan ja ihmisen välillä. Kuvista löytyi myös läheisyyttä, luottamusta ja uskollisuutta, mitkä ainakin itse koen ystävyysväri perustaksi.

Paljon samantyyppisiä asioita nousi esille myös asia- luokassa. Ystävyys on yleensä vähintään kahden kauppaa ja se näkyi myös lasten valitsemisissa kuvissa. Mutta ystävyysväri monitasoisuus myös korostui, ystävyyttä on niin ihmisten, eläinten kuin ihmisen ja eläimen välillä. Myös kuvassa olleet kaksi kännykkää olivat kavereita. Myös uuden ystävyysväri luominen ja ystävyys perheen kesken välittyi kuvista. Yhdessä olemisen ja tekemisen sekä siihen liittyvä onnellisuus ja iloisuus sekä luottamus nousivat tässä luokassa keskeisimmiksi teemoiksi. (Liite 4 3/4)

Kuva 9 Esimerkki ystävyysteeman kuvavalinnoista

Onnellisuus

Lasten mielestä onnellisia värejä olivat punainen, pastellin sävyt, kirkkaat ja raikkaat värit. (Kuva 10, s.21) Lapsille ne edustivat iloisuutta. Usein lapsille suunnatuissa tv-ohjelmissa, elokuvissa ja kirjallisuudessa käytetään paljon kirkkaita värejä luomaan erilaisia tunnelmia. Onnellisissa ja mukavissa tilanteissa värit monesti ovat kirkkaita ja raikkaita välittämään viestin, että kaikki on hyvin. Kun taas päinvastoin pelottavissa tilanteissa, tummanpuhvilla väreillä saadaan tilanteesta uhkaava ja pelottava. On siis mahdollista, että tätä kautta opitut symbolit ja tavat välittyvät myös lasten arkielämään ja sitä kautta myös tähänkin kuvien valintatilanteeseen.

Kuva 10 Esimerkki onnellisuusteeman kuvavalinnoista

Omien tottumusteni ja oppimani symboliikan mukaan lasten valitsemat värit viestivät minulle elämäniloa, lempeyttä, hauskuutta ja huolettomuutta. Myös nämä aiheet liittyvät vahvasti iloisuuteen ja onnellisuuteen.

Yhteenvedona esine- kuvista esiin nousi hyvinvointi, tukeminen, hauskanpito, läheisyys, harrastaminen ja iloisuus, mitkä toimivat mainiosti osina, joista onnellisuus koostuu.

Omistamisen riemu, hauskanpito, perhe ja kaverit ovat esille nousevia onnellisuuteen liittyviä asioita. (Kuva 11, s.21) Myös

mieluiten asioiden tekeminen ja välittäminen kuuluvat onnellisuuteen. Kuvista nousseiden ajatusten avulla voi löytää onnellisuuden yhteisiksi aiheiksi iloisuuden, hyvinvoinnin, perheen ja kaverit sekä tekemisen. (Liite 4 1/4)

Toiminta

Toimintakuvia selatessani niistä esiin nousi voimakkaasti jännityksen ja vauhdin tuntu. Väri- luokassa esiin tulevat tummat sävyt viestivät

Kuva 11 Esimerkki onnellisuusteeman kuvavalinnoista

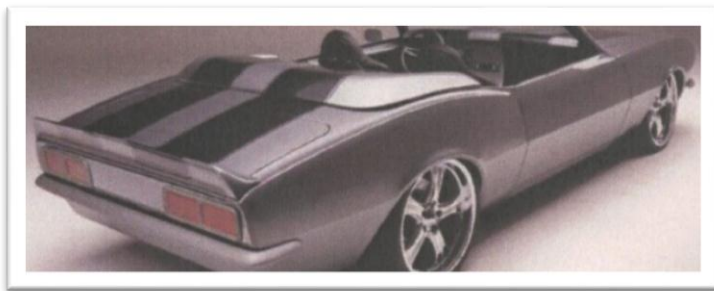
mystisyydestä ja ympäristöstä jollaiseen toiminta yleensä mielikuvissa liitetään. Kuvista pienissä erissä esiin nousevat kirkkaat ja voimakkaat värit viestittävät toiminnan räjähtävyydestä ja nopeista liikkeistä. (Kuva 12, s.22)

Kuva 12 Esimerkki toimintateeman kuvavalinnoista

Kuvissa eritavoin ojentuvat kädet viestivät taistelusta ja

voitokkuudesta, mikä sisältyykin toimintaan olennaisesti. Urheiluautot ja pyörät lupaavat vauhtia ja vaarallisia tilanteita, joka saa adrenaliinin virtaamaan. (Kuva 13, s.22) Mutta ilmi käy myös se, että toiminnan pitää olla hauskaa, vaikka jonkin asteiset vaaratilanteet tuovatkin omat mausteensa jännitykseen. Yleisimmiksi aiheiksi voisikin siis nostaa toiminnan

osalta vauhdin ja jännityksen. (Liite 4 2/4)

Kuva 13 Esimerkki toimintateeman kuvavalinnoista

Eläimet

Eläinteema oli jo alusta asti hieman kysymysmerkillä varustettu teema, haastattelua ajatellen, koska oli vaikea arvioida antaako haastattelu tähän teemaan sellaista materiaalia jota voi myöhemmin hyödyntää. Haastattelu osoittautui kuitenkin toimivaksi, ainakin osittain ja jonkinlaista ajatusta ja aihetta myös eläimiin liittyen lapsilta sai.

Kuva 14 Esimerkki eläinteeman kuvavalinnoista

Värit olivat eläinaiheessa melko neutraaleja, mutta osittain myös kirkkaita. Tämä voisi kertoa siitä, että perinteiset sekä leikkisät ja aktiiviset eläimet ovat lasten mieleen. Esineiden avulla pystyi hahmottamaan sen, että koti- ja maatilaeläimet ovat lasten suosiossa. (Kuva 15, s.23) Toiminnallisten ja virkeiden eläinten kanssa lapsi voi touhuta ja näin eläin saa ystävän aseman. Ja kuten ihmisystävillään, myös eläimellä ja ihmisellä voi olla omat yhteiset juttunsa ja he ovat lojaaleja toisilleen. (Kuva 14, s.22) Näillä kuvista poimituilla ajatuksilla

pystyy nostamaan kaveruuden, leikkisyyden ja perinteisyyden keskeisiksi aiheiksi teemaan liittyen. (Liite 4 4/4)

Oli mielenkiintoista huomata, että teemoista nostamani aiheet liittyivät hyvin läheisesti toisiinsa ja ikään kuin tukivat toisiaan. Ainoana poikkeuksena oli toimintateema, joka poikkesi olennaisesti muista teemoista. Vaikka joidenkin teemojen kuvia oli helpompi analysoida ja aiheita löytyi enemmän, ovat kaikki teemat kuitenkin tärkeitä, tuotesuunnittelua ajatellen. Tietysti esimerkiksi onnellisuutta, iloisuutta ja ystävyyttä, mitkä melkein kaikista teemoista löysin, voi pitää merkityksellisinä aiheina, koska ne niin monesti esille nousivat.

Tämän pyrin ottamaan huomioon tuotesuunnittelussa, sillä juuri lapsille tärkeitä aiheita koruihin haluan siirtää.

Puzzle interviewn avulla löytämäni aiheet eivät varsinaisesti tuoneet uutta tietoa, vaan ne olivat jopa ennalta arvattavia, kun mietti valitsemiani teemoja. Vaikka samat aiheet pyörivät mielessäni jo ennen puzzle interview –tuntia, pidän kuitenkin pitämäni tuntia hyödyllisenä ja tärkeänä. Pyrin suunnitellessani kunnioittamaan ja ottamaan huomioon lasten näkökulman mahdollisimman hyvin, joten puzzle interviewn avulla sain varmistuksen siihen, että olen suunnitelmassani oikeilla jäljillä. Saamani aineiston avulla pystyin luottavaisin mielin

jatkamaan suunnittelua eteenpäin.

Kuva 15 Esimerkki eläinteeman kuvavalinnoista

5. Ideoista koruiksi

Aiheiden keräilyn jälkeen olikin aika lähetä viemään niitä todenteolla paperille ja korujen muotoon. Tämä luku kertookin ideoiden syntymisestä vertailun ja aiheiden rajauksen kautta, aina korun valmistukseen asti. Luku tuo tulleessaan myös lapsien valitseman koruidean, josta lopullinen koru syntyi, sekä palautteen valmiista korusta.

5.1 Benchmarking

Alkuperäisenä ideana oli, että olisin tehnyt jo markkinoilla olevien korujen ja tässä prosessissa syntyvien korujen välistä vertailua vasta työn loppupuolella, kun valmistamani korut olisivat valmiit.

Syntyi kuitenkin ajatus siitä, että aineistosta poimimieni aiheiden vertailu, markkinoilla oleviin lastenkoruihin, karsisi joukosta tutut aiheet ja tilaa jäisi enemmän uusille ideoille. Siksi vertailu tuntui järkevältä toteuttaa tässä vaiheessa.

Kaikkien lapsilta saamieni aiheiden jalostaminen korumuotoon tuntui melko laajalta ja jopa ideointia rajoittavalta asialta. Benchmarkkauksen avulla pystyin rajaamaan aiheita niin, että ”uusiin” ideoihin

panostaminen onnistui paremmin. Benchmarkkauksen tavoitteena onkin oppiminen hyviltä esikuvilta ja sitä kautta oman suorituksen ja toiminnan parantaminen. Juuri vertailun ja arvioinnin kautta pyrin huomioimaan ja löytämään niitä piirteitä ja ominaisuuksia, joita pystyn kehittämään ja viemään eteenpäin omaa tuotesuunnitteluani ajatellen. (Hotanen, Laine, Pietiläinen 2001, 7.)

Etsin vertailukohtia niin Internetistä kuin kultasepäntiikkeistä. Tekemäni vertailu on melko pintapuolista, jolla haluan selvittää lastenkorujen aihe maailmaa yleisesti sen enempää korujen taustoihin puuttumatta. Tarkempi syventyminen ja syiden etsiminen jo markkinoilla olevien lastenkorujen aiheisiin ei tämän työn puitteissa tuntunut mahdolliselta, koska työkenttä aiheiden lähtökohtien selvittämiseen olisi ollut erittäin laaja.

Internet- sivustot ja kultasepän liikkeet valitsin sattumanvaraisesti. Kultasepän liikkeet, joissa vierailin, olivat Puustjärven kello ja kulta, Kultajousen kaksi myymälää sekä Timanttiset. Raportin liitteenä on lista vertailussa käyttämistäni Internet- sivustoista. (Liite 5)

Kultasepäntiikkeissä käydessäni, pyysin myyjää esittelemään minulle

lasten koruja, noin kymmenen vuoden ikäiselle tytölle sekä yleisesti katselin liikkeessä esillä olleita vaihtoehtoja. Internetistä etsin, lasten koru- ja koruja lapsille - hakusanoja apuna käyttäen, lastenkoruja myyviä tahoja. Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta sivustot olivat suomalaisia.

Kultasepäneliikkeitä kiertäessäni huomasin, että korutarjonta lapsille on melko vähäistä. Tarjolla oli lähinnä perinteisiä sydän- ja enkeliriipuksia sekä eläin- ja harrastusaiheisia riipuksia, niin hopeasta kuin kullastakin. Värejä riipuksissa oli käytetty melko vähän. Joitakin poikkeuksia oli, joissa väriä oli tuotu emalipinnoilla sekä kivillä.

Värikkäimmät ja ”kekseliäimmät” korut, jotka sopivat myös lapsille, olivat tällä hetkellä suosiossa olevat erilaiset keräilykorut, kuten esimerkiksi Nomination-, Charms- ja Pandora- rannekkeet. Mediasta, leluista ja muusta muodista tutut Muumi ja Hello Kitty -korut ja kellot olivat monen myymälän valikoimassa. Kirjainkoruja oli myös tarjolla useammassa liikkeessä ja niitä tarjottiin myös minulle.

Oli mielenkiintoista huomata se, että oikeastaan kaikissa liikkeissä minulle tarjottiin riipuksia, kun kysyin, onko saatavilla lastenkoruja.

Monessa tapauksessa myyjän esittelemä riipus olisi sopinut niin aikuiselle kuin lapsellekin. Lastenkoruissa suurin osa tarjonnasta on tytöille. Eräessä liikkeessä myyjä esitteli suoraan tyttöjen riipuksia, vaikka en edes ollut sanonut onko kyseessä tyttö vai poika, kenelle korua etsin. Tästä voi siis päätellä, että koruja vähemmän ostetaan pojille ja ehkä tämän takia tarjonta on heikompa. Toki mielestäni se ei tarkoita sitä, etteivätkö pojat olisi aivan yhtä potentiaalien käyttäjäryhmä, joille koruja voi suunnitella. Vaikka tytöt ehkä enemmän koruja käyttävätkin.

Kävin samalla myös kiertämässä muutamia vaateliikkeitä, joissa on vaatteita lapsille ja näin ollen myös koruja. Vaateliikkeet olivat Lindex, KappAhl ja Hennes & Mauritz. Vaateliikkeissä koruja oli tarjolla yllättävän vähän. Lasten vaatemuoti, varsinkin teini-ikää lähestyvien lasten, jäljittelee monesti melko paljon isompien lasten/nuorten ja jopa aikuisten muotia. Lapsille tarkoitettut korut olivat melko rock-henkisiä. Kuten muotikatalogeista huomaa, lasten- ja nuortenmuoti on muutenkin tällä hetkellä aika rock-henkistä, joten on ymmärrettävää, että se toistuu myös koruissa. Vastapainoksi löytyi prinsessa-aiheisia koruja ja sekä värikkäitä puuhelmiä sekä muita asusteita, mutta ne olivat selkeästi suunnattu hieman pienemmille lapsille. Pojille löytyi

jonkin verran riipuksia ja rannekkeita. Poikien koruista löytyi pääkalloja ja tribaaleja sekä muita hyvin rock- vaikutteisia aiheita.

Vieraillemillani nettisivustoilla lastenkorutarjonta oli selvästi kattavampi. Vaikka määrällisesti lastenkoruja ei nettikaupoissa ja sivustoilla suuria määriä ollut, oli muotoilu ja esimerkiksi väritys moninaisempaa kuin kiertämässäni kultasepän- ja vaateliikkeissä. Käymilläni sivustoilla oli tarjolla paljon värikkäitä helmi-riipuksia ja helminauhoja. (Kuva 16, s.26) Mutta sen enempää esimerkiksi muotoilulla, ei otettu kantaa siihen, että koru olisi juuri lapsille tarkoitettu. Juuri iloiset värit ja sivupalkissa lastenkoru- määritelmä kertoivat siitä, että kyse on lastenkorusta.

Tarkastelin pääosin lasten kaulakoruja ja riipuksia, koska juuri niitä aion

Kuva 16 Esimerkki värikkäistä helminauhoista

itsekin käyttää suunnitelmissani. Oli hauskaa huomata, että muita koruja ei niin netissä, eikä myymälöissä juurikaan tarjottu.

Poikkeuksena olivat jotkin myymälät, joissa oli esillä myös esimerkiksi lasten rannekoruja. Itsekin valitsin juuri kaulaan sijoitettavat korut suunnitelmiini, koska lasten kannalta se on järkevintä. Lapset ovat koulussa ja vapaa-ajalla paljon menossa, niin ulkona metsässä kuin sisällä leikkien. Käsiin sijoitetut korut siis joutuvat kovempaan kulutukseen ja näin menevät helpommin rikki. Lapset myös tekevät paljon käsillään, joten käsikoru voi myös tuntua epämukavalta kädessä.

Internetistä löytyi lapsille suunnattuja hopeariipuksia, mutta myös emalia oli käytetty hopean koristelemiseen. (Kuva 17, s.26) Riipuksista löytyi paljon tuttuja hahmoja kuten sydämiä, erilaisia eläimiä, kukkia, harrastuksiin liittyviä esineitä ja asioita, enkeleitä ja ajoneuvoja. Löytyi myös perinteisestä muotista poikkeavia vaihtoehtoja, kuten niin sanottuja hinnakkaampia designkoruja ja lasista valmistettuja riipuksia. (Kuva 18, s.26) Vaikka molemmissa aiheet olivat hyvinkin tyyppillisiä

Kuva 17 Esimerkki hopeariipuksesta

Kuva 18 Esimerkki designkorusta

Kuva 19 Esimerkki värikkäistä koruista

lapsille, nalle ja kukka, ne silti erottuivat massasta. Toinen kiinnostuksen herättänyt oli eräs ruotsalainen sivusto, <http://www.kalassmycken.se/sv>, joka tarjosi lapsille monenlaisia riipuksia, rannekoruja ja

korvakoruja. (Kuvat 19 ja 20, s.27) Näidenkin korujen aiheet olivat tuttuja, mutta värien

käyttö koruissa teki niistä piristävän poikkeuksen yleensä niin hopeanväriseen lasten korutarjontaan. Tämän tyyppisiä lastenkoruja toivoisi myös Suomen markkinoille.

Yhteenvetona voi todeta, että joskus lapsille hyväksi todetut teemat ja aiheet pyörivät yrityksen kuin yrityksen valikoimassa, eikä vaihtelevuus monesti ole kovin suurta. Uusia, yllättäviä ideoita näkee turhan harvoin. Siispä tekemieni havaintojen perusteella kävin läpi sadutuksen ja Puzzle interview'n pohjalta saamiani aiheita ja ideoita. Tarkoituksenani oli löytää poimimistani aiheista sellaiset, jotka voisivat tuoda jotain uutta ja hauskaa lasten korutarjontaan, kuitenkin kunnioittaen lapsilta saamaani aineistoa

Kuva 20 Esimerkki värikkäistä korusta

ja heidän mieltymyksiään.

5.2. Aiheiden rajaus ja ideointi

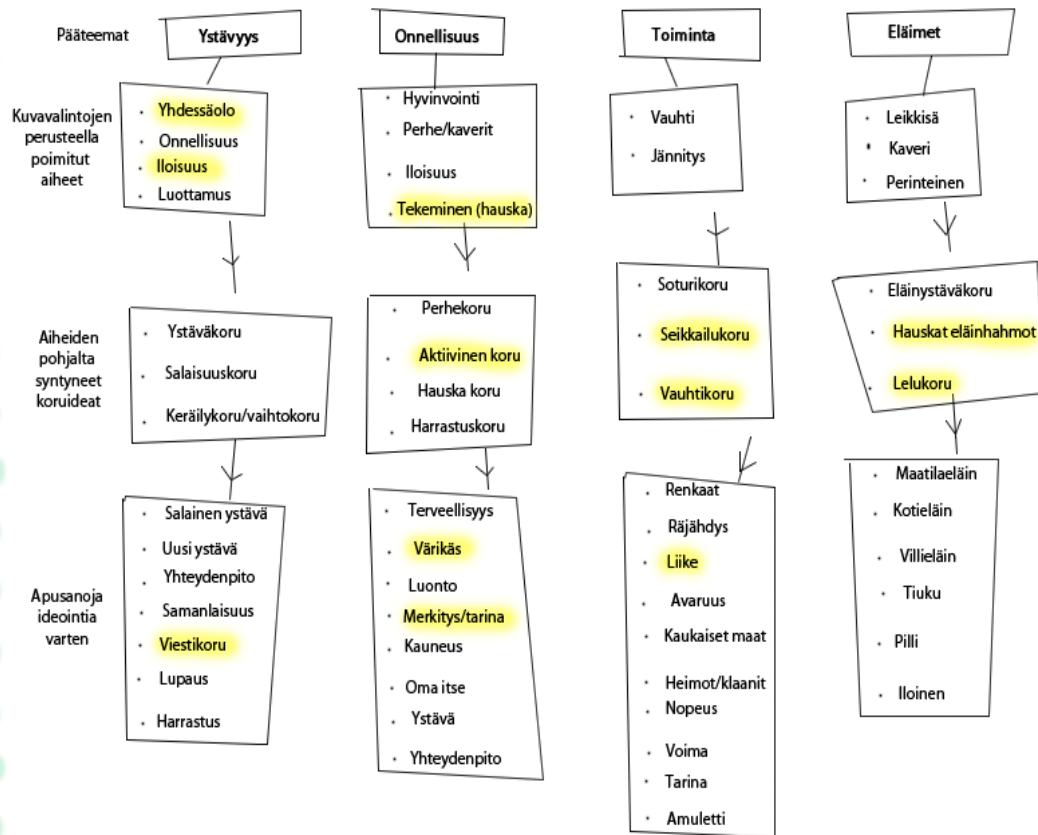
Puzzle interview- tunnin jälkeen tekemäni analysoinnin perusteella tein ideointikartan jäsentämään ja selventämään ajatuksia ja helpottamaan luonnostelua. (Kuva 21, s.28) Löytämieni aiheiden perusteella lähdin ideoimaan, millaisia koruja aiheista syntyisi. Kun koruideat alkoivat olla selvillä, aloin vielä miettiä, millaisia aiheita ja asioita voisin juuri näissä koruissa käyttää. Luonnostelin muutamia vaihtoehtoja kartan pohjalta, mutta luovuus tältä osin tuntui olevan aivan jumissa. Vertailun myötä tekemäni rajauksen ansiosta tilanne alkoi jälleen edetä. Kun lähtökohta selkiytyi, oli suunnittelun ja luonnostelun kimppuun helpompi sännätä ja näin tulostakin alkoi tulla hyvää vauhtia.

Poimin kartasta joitakin ominaisuuksia ja kriteerejä, joita koruissa halusin olevan ja jotka koin olevan keskeisimmin esillä lasten tekemissä saduissa ja kuvavalinnoissa. Pysin myös valitsemaan sellaisia aiheita, jotka poikkeaisivat tämän hetkisestä lasten korutarjonnasta tai pyrkisin käyttämään tuttuja teemoja uudella tavalla. Tuttujen asioiden, myös muualta, kuin korumaailmasta, jalostaminen uuteen muotoon, tekee niistä helposti lähestyttäviä ja lapsi kokee ne omakseen.

Valitsemieni ominaisuuksia olivat yhdessäolo, Iloisuus, viestikoru, tekeminen, aktiivinen koru, värikäs, merkitys/tarina, seikkailukoru, vauhtikoru, liike, hauskat eläinhahmot ja lelukoru. (Kuva 21, s.28)

Poimimieni ominaisuuksien pohjalta kokosin eräänlaisen tunnelmataulun ideoiden ja luonnostelun tueksi. (Kuva 22, s.28)

Keräämilläni kuvilla halusin tuoda tunnelman, jota koruilta hain,

näkyvään muotoon.

Keräsin tauluun myös

kuvia aiheista ja

esineistä, joita aion

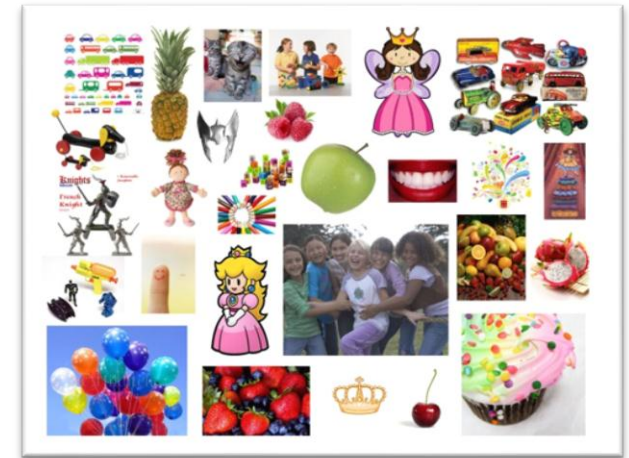
käyttää suunnitelmien

lähtökohtana ja mallina.

Tunnelmataulun ja

tekemäni

ominaisuuslistan avulla

Kuva 22 Tunnelmataulu

ideointi selkeytyi ja luonnostelua oli helppo jatkaa.

Osa valitsemistani ominaisuuksista viittaa samaan asiaan, kuten esimerkiksi tekeminen, aktiivinen koru, lelukoru, vauhtikoru ja liike.

Nämä ominaisuudet kuvaavat mielestäni toiminnallisuutta ja aktiivisuutta, joten halusin siirtää ne myös korusuunnitelmiini.

Benchmarkkausta tehdessäni ja aiempien havaintojeni perusteella lasten korut monesti ovat vain ja ainoastaan tarkoitettu

koristautumiseen. Halusin kuitenkin laajentaa korun käyttöfunktioita tuomalla siihen toiminnallisuuden mukaan. Lähdin miettimään korun

toiminnallista puolta leikin kannalta. Aloin miettiä, kuinka koru voisi olla osa leikkiä tai peliä. Idea siitä, että koru olisi kuin pieni lelu, jota

Kaavio 21 Ideointikartta Puzzle interview'n tulosten pohjalta. Benchmarkkauksen jälkeen tehdyt aihevalinnat on korostettu keltaisella.

voisi pitää koruna, mutta joka olisi tarkoitettu myös leikkimiseen, alkoi kiehtoa. Tunnelmatauluun keräämiäni elokuvien avulla aloinkin luonnostella lelukorua enemmän. Ajatus lelukorusta kiehtoi myös siksi, että leikki yleensä tuo yhteen kavereita ja leikki on hauskaa ja mukavaa ajanvietettä. Tämän ajatuksen myötä myös poimimani ominaisuudet yhdessä olo ja iloisuus tulivat mukaan.

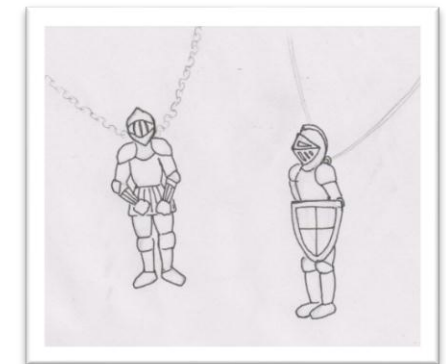
Halusin myös tuoda koruun värikkyyttä, joka monista markkinoilla olevista koruista valitettavasti uupuu. Värien puuttumiseen varmasti vaikuttavat monet asiat, kuten niiden käyttämisen kalleus ja haasteellisuus. Tässä vaiheessa suunnittelua en kuitenkaan halunnut takertua valmistettavuuteen ja kustannuksiin, mutta tosiasiat on kuitenkin hyvä tiedostaa, jolloin esimerkiksi erilaiset materiaalivaihtoehdot voi ottaa huomioon jo suunnittelun alkuvaiheessa. Tätä ominaisuutta ajatellen keräsin tunnelmatauluun kuvia värikkäistä hedelmistä, marjoista ja herkuista, joita aioin käyttää koruissa aiheina. Iloisuutta ja hauskuutta kuvasin tunnelmataulussa juuri värikkäiden kuvien avulla sekä hauskoilla hahmoilla ja eläimillä. Kuvat iloisista, leikkivistä lapsista sekä nauravasta suusta toivat tunnelmaa iloisuudesta, onnellisuudesta ja ystävydestä. Juuri näitä ominaisuuksia halusin koruihin siirtää.

5.3 Lopullisten korukonseptien valinta

Luonnosteltuani erilaisia vaihtoehtoja valitsin niistä kuusi parasta ideaa, joista piirsin tarkemmat luonnokset.

Ensimmäisen ideoimani korun pääideana oli toiminnallisuus ja leikki. Korun riipusosa olisi ikään kuin pieni kolmiulotteinen nukke, jonka voisi ripustaa kaulaan tai ottaa mukaan leikkiin ystävien kanssa.

Hahmot olisivat pieniä prinsessoja, ritareita sekä eläinhahmoja. Hahmoja löytyisi monia erilaisia vaihtoehtoja ja kaikilla olisi erilainen luonne ja ulkonäkö, joista lapsi voisi valita itselleen mieluisimman. Ajatuksena oli, että kunkin hahmon mukana tulisi pieni kuva ja tarina hahmosta ja sen

Kuvat 23, 24 ja 25 Luonnokset ensimmäisestä koruideasta

taustoista, jolloin korun taustalle syntyisi tarina. Tarinan avulla korulle luodaan historia, jolloin siitä tulee yksilöllisempi ja merkityksellisempi. Prinsessa ja ritari hahmot olisivat melko pelkistettyjä hopeasta valmistettuja hahmoja. Juuri korun mukana tulevilla kuvilla ja tarinoilla koruista saadaan yksilöllisiä ja erilaisia sekä annetaan lapsen mielikuvitukselle tilaa. Eläinhahmot olisivat myös pelkistettyjä hahmoja, joiden kaulanauhaan kiinnityksessä olisi jokin juju, kuten esimerkiksi pupu roikkuisi nauhasta korvallaan. Näillä pienillä yksityiskohdilla koruun saataisiin mielenkiintoa ja hauskuutta. (Kuvat 23, 24 ja 25, s.29)

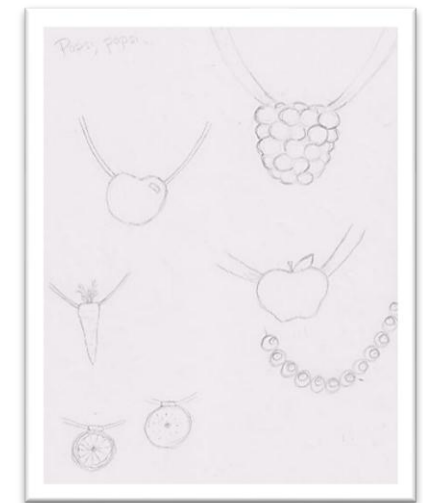

Kuva 26 Luonnos toisesta koruideasta

Toisessa koruideassa riipuksena olisivat pienet hopeasta valmistetut autot ja moottoripyörät. Idea olisi aivan sama kuin edellisessä, eli autot olisivat kolmiulotteisia ja sen lisäksi, että ne olisivat koruja, niillä voisi myös leikkiä. Autoteemaan liittyen nousi myös idea värikkäistä

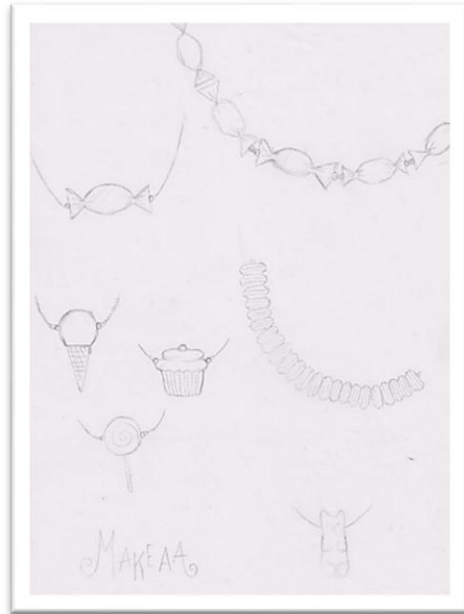
pikkuautoista, jotka muodostaisivat jonon, jonka voisi laittaa koristamaan kaulaa. Pikkuautokäädyn tarkoitus olisi toimia vain kaulakoruna, jolloin autot valmistettaisiin hopealevystä. Kaulakoru loisi hauskan mielikuvan pienistä värikkäistä autoista huristelemassa käyttäjänsä kaulalla. Kirkkailla väreillä ja kätymäisellä rakenteella muokattaisiin niinkin poikamaisesta aiheesta myös tytöille sopiva koru. Kuka on sanonut, että tytöt eivät voisi myös pitää autoista? (Kuva 26, s.30)

Kolmantena ideana olivat värikkäät hedelmät ja marjat. Korun idea yksinkertaisuudessaan olisi se, että korun riipus olisi hopealevystä valmistettu erilaisten marjojen ja hedelmien muotoinen riipus. Juuri korussa käytettävät täyteläiset ja herkulliset värit tekevät siitä kauniin ja kiinnostavan. Väriä lisäämässä olisivat myös kaulanauhana käytettävät eriväriset silkki- ja puuvillanauhat, aina korun värejä mukaillen. Poimimieni ominaisuuksien ja tekemäni

Kuva 27 Luonnos kolmannesta koruideasta

vertailun perusteella halusin tuoda väriä koruihin mahdollisimman paljon. Kirkkailla ja pirteillä väreillä koruihin saadaan iloisuutta ja hauskuutta, mitä lasten elämässä tulisi ollakin. (Kuva 27, s.30)

Kuva 28 Luonnos neljännessä koruideasta

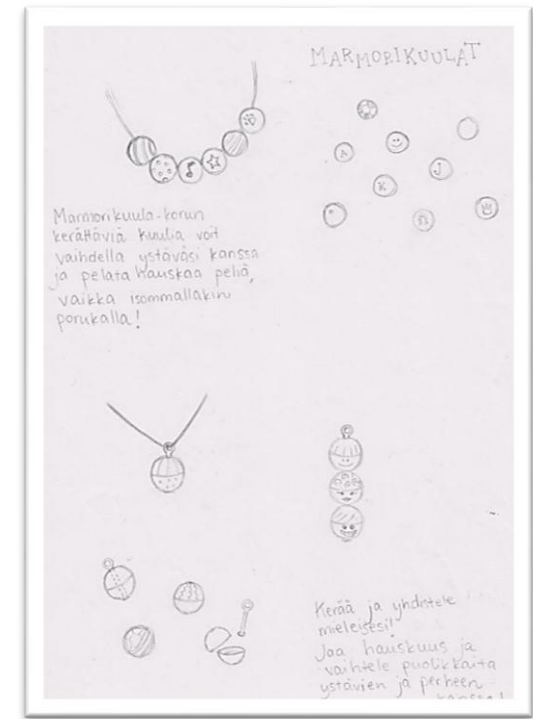
niin herkkujen kuin hedelmien ja marjojen ihanuus välittyy käyttäjälle ja katsojalle. Korut myös voisivat toimia eräänlaisina viestimänä omista mieltymyksistä ja kiinnostuksenaiheista. Näin viestimällä lapset voivat löytää uusia yhdistäviä tekijöitä ja jakaa mieltymyksiään kavereiden kanssa, joilta löytyykin samanlainen koru. (Kuva 28, s.31)

Hyvin samalla kaavalla toimiva oli myös neljäs idea, jossa riipukset olisivat erilaisten karkkien ja herkkujen muotoisia. Herkut yleensä aina saavat hyvälle tuulelle ja ne ovat lähellä lasten sydäntä. Jo aihe itsessään on mukava ja saa hyvälle tuulelle, mutta koruihin suunnittelemani väreillä voisi

tunnelmaa viedä vielä pitemmälle. Juuri värien avulla

Viides koru muodostuu pienistä värikkäistä helmistä/kuulista, joita voi kerätä kaulanauhaan. Idea on hyvin tuttu varsinkin tällä hetkellä, sillä markkinoilla on paljon koruja, joihin voi kerätä erilaisia osia ja näin luoda mieleisensä korun. Sen lisäksi, että helmiä voisi kaulanauhaan itselleen kerätä, yksi pääpaino olisi siinä, että niitä voisi

vaihdella esimerkiksi luokkakavereiden ja ystävien kanssa. Varsinkin omassa lapsuudessa keräily ja vaihtelu olivat erittäin suosittua ja se yhdisti ja antoi tekemistä ystävien kanssa. Siksi halusin tuoda tämän ominaisuuden osaksi tätä korua. Keräilyn ja vaihtelun lisäksi helmillä olisi mahdollista pelata, mikä toisi koruun lisää toiminnallista puolta. Erilaisilla värikkäillä ja kuvioituilla helmillä lapsi voisi korun kautta

Kuva 29 Luonnos viidennestä koruideasta

kertoa jotain itsestään ja kiinnostuksenkohteistaan myös muille. Tämän lisäksi koru voisi yhdistää ystäviä vaihtamis-perinteen sekä hauskan

pelimahdollisuuden kautta. Näin korulla voisi olla monia eri ulottuvuuksia sen perinteisen käyttöfunktion lisäksi. (Kuva 29, s.31)

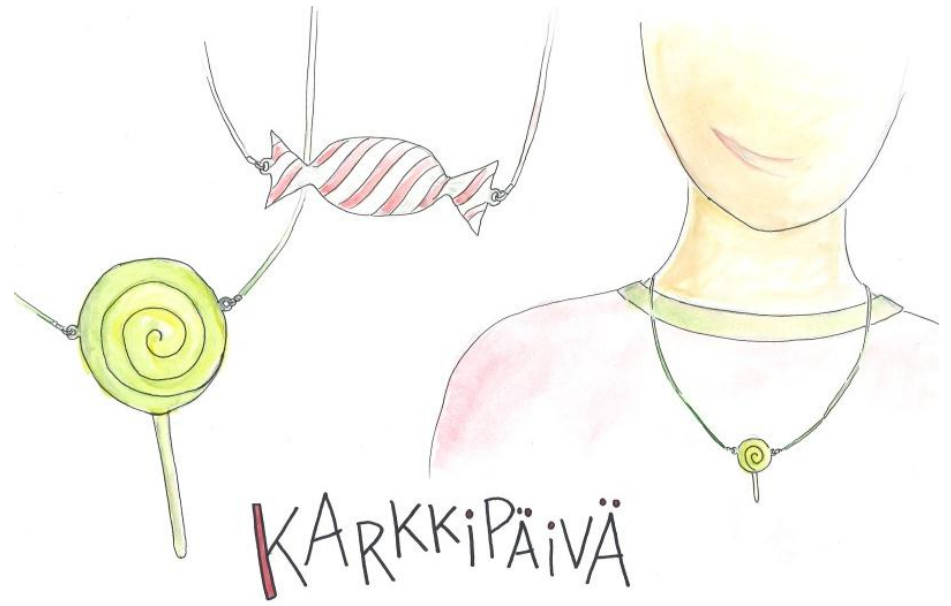
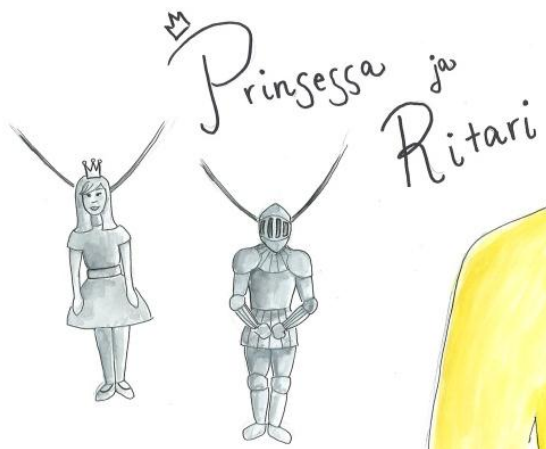
Kuudennessa ideassa olivat aiemmasta ideasta tutut prinsessa- ja ritari-teemat. Korut olisivat hopealevystä valmistettuja erilaisia prinsessojen kruunuja ja ritareiden kypäriä. Värimaailma jäljittelisi koruissa osittain kruunujen ja kypärien oikeita värimaailmoja. Myös tässä ideassa molempia, kruunuja ja kypäriä, löytyisi monia eri vaihtoehtoja, joista jokainen prinsessa ja soturi voisi valita mieleisensä. Koruideoista tämä vaihtoehto on ehkä kaikkein yleisin. Kruunu ja kypäri

vaihtoehtojen määrä kuitenkin tuo korulle uutta ulottuvuutta, luomalla lapselle mahdollisuuden pohtia ja valita, minkä tyylinen kruunu tai kypäri sopisi itselle parhaiten. Näin koru saa mahdollisesti syvemmän merkityksen. Prinsessa ja ritari aiheinkin tuovat koruun jonkinlaista arvokkuutta ja korujen myötä lapsi voisi ehkä tuntea itsensä ihanaksi prinsessaksi tai urheaksi ritariksi. (Kuva 30 ja 31, s.32)

Seuraavaksi oli vuorossa kolmen korukonseptien valinta, jotka aioin esitellä yhteistyötä tehneen Särkiniemen koulun luokan oppilaille. Esiteltäviksi konsepteiksi valikoituivat prinsessa- ja ritarihahmot, herkkukorut ja keräiltävä helmikoru. (Kuva 32, s.34) Pyrin valitsemaan keskenään mahdollisimman erilaisia ideoita, jolloin saisi hieman käsitystä siitä, minkä tyylistä koruista lapset pitävät tai, onko tällaisella seikalla lapsille merkitystä ollenkaan. Pyrin huomioimaan valinnoissa myös sen, että mahdollisimman monet eri ominaisuudet, joita olin valinnut, esiintyisivät koruissa. Prinsessa- ja ritari- sekä helmikoruissa tulivat esiin toiminnallisuus, ystävyys ja hauskuus leikkimahdollisuuden kautta. Herkkukoruissa taas tulee esiin värikkyys ja viestintä omista mielilyksistä. Tein koruista vielä selkeämmät piirustukset, jotta oppilaille olisi mahdollisimman helppo ymmärtää, millaisesta korusta on kyse. Käytin piirustuksissa myös värejä, jotta

Kuvat 30 ja 31 Luonnoksia kuudenteen koruideaan

kuvien tunnelma ja korujen ulkonäkö vastaisi mahdollisimman paljon valmista tuotetta. Koruideat saivat nimet Prinsessa ja ritari, Marmorikuulat ja Karkkipäivä. Korujen nimeäminen antoi niille valmiimman ja viimeistellymmän tunnun, jolloin niitä oli helppo lähteä esittelemään oppilaille.

Kuva 32 Kolme valittua korukonseptia

5.4 Koruideoiden esittely lapsille ja parhaan valinta

Kolme koruideaa valittuani sovin jälleen tapaamisen Särkiniemen koulun luokan kanssa. Vierailuun liittyen tein tuntisuunnitelman, jonka lähetin myös opettajalle etukäteen. Tunnin runko oli selkeä ja suurempia järjestelyjä koulun tai itseni puolesta ei tarvinnut tälle kerralle tehdä.

Tunnin alussa kävin lyhyesti läpi mitä tunti tulisi pitämään sisällään. Aiemmin en oppilaille ollut juuri kertonut mitä tarkoitusta varten olin käynyt pitämässä heille sadutus tai puzzle interview -tunnit, joten selvensin myös tätä puolta oppilaille. Koruideat heijastettiin taululle yksi kerrallaan, jonka aikana kerroin korusta ja sen ominaisuuksista oppilaille tarkemmin. Olin pyrkinyt tekemään piirustuksista mahdollisimman selkeitä ja esittäviä, jotta niitä olisi helppo ymmärtää. Idean esittelyn jälkeen oppilailla oli mahdollisuus esittää tarkentavia kysymyksiä koruun liittyen. Oppilailta tuli yksi tarkentava kysymys, joten tästä päätellen ideat välittyivät lapsille hyvin.

Ideat esiteltyäni siirsin piirustukset luokan taululle, johon kiinnitin ne magneettien avulla. Tämän jälkeen pyysin oppilaita, kolme kerrallaan,

tulemaan taulun luokse ja osoittamaan sormella mieluisinta koruideaa, valinnan kirjasin itselleni muistiin. Alun perin ajatuksena oli, että lapset olisivat saaneet liimata pienen post- it lapun suosikkinsa kohdalle. Tarkemmin ajateltuani, tämä menetelmä olisi voinut vaikuttaa liikaa oppilaiden valintoihin, koska oppilaat olisivat nähneet luokkakaverin valinnan ja mahdollisesti sen vaikutuksesta päätyneet samaan ideaan. Toki myös käyttämässäni äänestystyylissä oppilaat näkivät, mitä ideaa kukin luokkalainen osoitti, mutta se ei kuitenkaan jäänyt oppilaille näkyviin vaan kirjasin sen itselleni ylös, jolloin piirustuksiin ei jäänyt merkintöjä valinnoista. Uskon, että tällä tyylillä toisten valinnat eivät päässeet, ainakaan niin paljoa, vaikuttamaan oppilaiden omiin valintoihin.

Kun äänestys oli suoritettu, laskin oppilaiden antamat äänet ja kerroin voittajan. Marmorikuulat- ja Karkkipäivä- ideat saivat eniten ääniä ja äänestys oli tiukka. Yhden äänen erolla voiton kuitenkin vei Karkkipäivä- korut. Voittajan kerrottuani luokasta kuului muutama jeshuudahdus, kun oma valinta oli päätynyt voittajaksi. Oli mukavaa huomata, että oppilailla oli tunnilla mukavaa ja he eläytyivät tilanteeseen. Vaikka omissa

ajatuksissa Prinsessa ja ritari koru oli hauska, erilainen ja lapsia varmasti kiinnostava, ei se saanut kuin vain muutaman äänen. Oli siis hauska huomata, että omat tulkinnat ja oletukset eivät vastanneetkaan täysin sitä, mistä lapset sitten oikeasti eniten innostuivat. Voi olla, että esimerkiksi korujen piirustukset ja niissä käytetyt värit tai muut seikat saattoivat vaikuttaa valintoihin, mutta oman havaintoni mukaan oli kuitenkin selvää, että oppilaat aidosti innostuivat niistä ideoista, joita äänestivät. On kuitenkin vaikea sanoa, vaikuttiko oppilaiden valintaan millään tavalla se, oliko koru ajateltu valmistettavan levystä vai olisiko se kolmiulotteinen. Uskon kuitenkin, että itse aiheella oli suurempi painoarvo tässä valinnassa.

Pyysin oppilaita vielä perustelemaan, miksi he olivat valinneet juuri tämän idean, sekä antamaan parannusehdotuksia ja ideoita korun kehittämiseksi. Valinnan perusteluksi eräs tyttö ilmoitti, että koru oli ihanan värikäs ja toinen sanoi karkkipäivän olevan hänen lempipäivänsä. Ehdotuksia, millaisia herkkuja korut voisivat esittää, tuli pitkä lista ja oppilaat viittasivat kilpaa, kun uusia herkkuja tuli mieleen, esimerkiksi vaahtokarkki, suklaalevy, kiekon muotoinen salmiakkikarkki ja karkkipussi. Myös uusia ideoita oppilailta löytyi, kuten esimerkiksi se, että korut olisivat pehmeitä, kuten karkitkin

monesti ovat. Kaulakorun nauhan haluttiin muistuttavan karkkinauhaa, jolloin teema olisi koko korussa, eikä pelkästään riipusosassa. Oli mukavaa, että lapset luettelivat myös herkkuja, joita olin itsekin jo luonnostellut ja ajatellut vaihtoehtoiksi.

Luokka ja opettaja olivat erittäin iloisia siitä, että olin tullut tekemään yhteistyötä heidän kanssaan ja olivat valmiita yhteistyöhön uudestaan, mikäli on tarvetta. Tässä vaiheessa ei ollut vielä varmaa, pääsisinkö esittelemään valmiita tuotteita luokalle, kuten olin alun perin ajatellut, tiukan aikataulun vuoksi. Lupasin kuitenkin lähettää vähintäänkin valokuvan valmiista korusta, jotta he pääsisivät näkemään, millaista tulosta yhteistyömme on tuottanut. Lukuisten, oppilailta saamieni herkkuvaihtoehtojen ja hyvien parannusehdotusten kanssa minun oli helppo lähteä jatkamaan lopullisen korun luonnostelua ja korun valmistuksen suunnittelua.

5.5 Lasten mielipiteitä kunnioittaen – lopullinen koruidea

Oppilaiden valitsemaan koruideaan ei tarvinnut kovin suuria muutoksia tehdä, mutta ne muutamat kehitysehdotukset otin sitäkin enemmän tosissani ja aion käyttää niitä koruissani. Esimerkiksi oppilaan toive karkkinauhaa muistuttavasta kaulanauhasta siirtyi suoraan mukaan koruun. Perinteisen hopeaketjun sijasta käytän korussa värikkäitä

puuvilla- tai muovinauhoja, joilla kaulanauhaan saataisiin karkkinauhamaisuutta. (Kuva 33, s.37) Erilaisia nauhoja on käytössä myös markkinoilla olevissa koruissa, mutta tässä tilanteessa nauha saisi uuden merkityksen muistuttaessaan karkkinauhaa. Myös idea pehmeästä korusta, ikään kuin korostamaan esimerkiksi vaahtokarkin olemusta, vaikutti erittäin hauskalta idealta. Tässä tapauksessa en

kuitenkaan lähtenyt toteuttamaan sitä käytännössä, mutta otin mahdollisuuden ideatasolla suunnitteluun mukaan.

Korun valmistuksen suunnittelu siis oli seuraavana edessä sekä käytettävien materiaalien valitseminen. Värikkäiden korujen valmistamisessa on aina omat haasteensa, sillä esimerkiksi emalointi

vaatii kokemusta, jota minulla ei ole kovinkaan paljon sekä paljon kokeiluja, jotta väreistä tulisi halutunlaisia. En kuitenkaan jättänyt emalointia pois, vaan se oli edelleen ykkösvaihtoehtona. Toinen miettimäni materiaali oli muovi. Esimerkiksi 3D- mallinnuksen avulla muoviin pystyisi jyrsimään monenlaisia muotoja, joten erilaisten karkkien ja herkkujen aikaansaaminen ei olisi mikään ongelma. Kuitenkin oman kokemattomuuteni takia en 3D- mallinnuksen maailmaan tässä vaiheessa aikonut lähteä. Onneksi muovia voi muokata ja työstää myös perinteisillä jalometallin työstömenetelmillä, joten pystyin pitämään muovin toisena vaihtoehtona.

Kuva 33 Esitys- ja käyttäjäkuva lopullisesta koruideoista

5.6 Korujen valmistus

Aloin valmistamaan koruja hopeasta ja muovista, kuten olin aiemmin suunnitellutkin. Vähäisestä kokemuksesta huolimatta päätin käyttää emalointia toisena värintuojana. Käyttämäni muovi toimi materiaalina sellaisenaan, joten en sekoittanut sitä hopeaan vaan valmistin korut suoraan muovista muotoilemalla. Kaulanauhoiksi valitsin puuvillanauhat, joiden värit toistavat riipusten värejä. Värikkäillä nauhoilla halusin luoda toivottua karkkinauhamaisuutta koruun.

Kuva 34 Selluloosa-asetaatista valmistetut kappaleet

Käyttämäni muovi koruissa on selluloosa-asetaatti. Selluloosa-asetaatti on myrkytön, hajuton ja mauton muovi, joten se sopii varsinkin lasten koruihin mainiosti. Selluloosa-asetaatilla on hyvä isku- ja taivutuskestävyys ja sitä on helppo työstää. Siksi se soveltuu hyvin käyttöesineisiin ja pieniä yksityiskohtia omaaviin tuotteisiin. (Kuva 34, s.38) Selluloosa-asetaattikappaleita on mahdollista

kiillottaa asetonilla, jolloin tarkoitukseen sopii esimerkiksi asetonia sisältävä kynsilakanpoistoaine. (Pohjanpalo 1960, 74.)

Käyttämäni selluloosa-asetaatit näytepalat ovat peräisin silmä- ja aurinkolasien sankoja valmistavalta Tiara Fashion Oy:ltä. Materiaaliin tutustuin opiskelukaverini kautta, joka oli käyttänyt selluloosa-asetaattia töissään. Hyvien ominaisuuksiensa takia halusin kokeilla selluloosa-asetaattia koruissa, sillä uskoin sen soveltuvan tarkoitukseeni hyvin. Häneltä ylijääneiden kappaleiden avulla pääsin kokeilemaan selluloosa-asetaatin toimivuutta. Käyttämäni materiaali on kerroksellista ja moniväristä, ja sitä on saatavilla lukuisina erilaisina väriyhdistelminä ja -vaihtoehtoina. Tämä on hyvä ottaa huomioon myöhempää suunnittelua ja valmistusta ajatellen.

Korujen valmistus alkoi tutustumisella muoviin materiaalina ja sen muokattavuuteen, sillä aiempaa kokemusta juuri tästä muovista minulla ei aiemmin ollut. Muovi osoittautui kuitenkin erinomaiseksi materiaaliksi, sitä oli helppo sahata, kaivertaa ja hioa, mikä teki työskentelystä helppoa. Muutamien harjoituskappaleiden jälkeen valmistin varsinaiset korut muovista kaiverrinta, viilaa ja kynsilakanpoistoainetta apuna käyttäen. Käyttämästäni muovista

syntyivät Marianne-, karkkikeppi-, konvehti- ja lakukaulakorut.

Hopeisia versioita lähdin valmistamaan levymateriaalista, sahaustekniikka hyödyntäen. Hopeasta valmistamani korun aihe oli suklaakonvehti. Juotin kaksi hopealevyä päällekkäin, joista ylemmässä oli sahattuna konvehdin ääriiviivat. Tällä tekniikalla koruun muodostuu ikään kuin syvennys, johon emali on helppo sijoittaa. (Kuva 35, s.39) Varsinkin pienkorusarjoja ajatellen emalointi on kallista ja taitoa vaativa tekniikka. Väriin tuominen hopeakoruihin on kuitenkin haasteellista,

joten emalointi oli tässä vaiheessa ainoa tapa, jolla väriä hopean pintaan sain. Testauksista huolimatta emalointi ei onnistunut toivotulla tavalla, joten jouduin luopumaan emaloinnista kokonaan. (Kuva 36, s.39) Myöhempää valmistusta ajatellen, emalointi varmasti toimii korussa hyvin, kunhan tekniikan käyttöön saa vähän kokemusta.

Kuva 35 Hopeasta valmistettu riipuksen alku

Halusin silti säilyttää hopean osana koruja, edes jossakin mallissa, jolloin korujen välille syntyi hieman vertailupintaa sille, mikä tekniikka koruun

Kuva 36 Emalikokeiluja

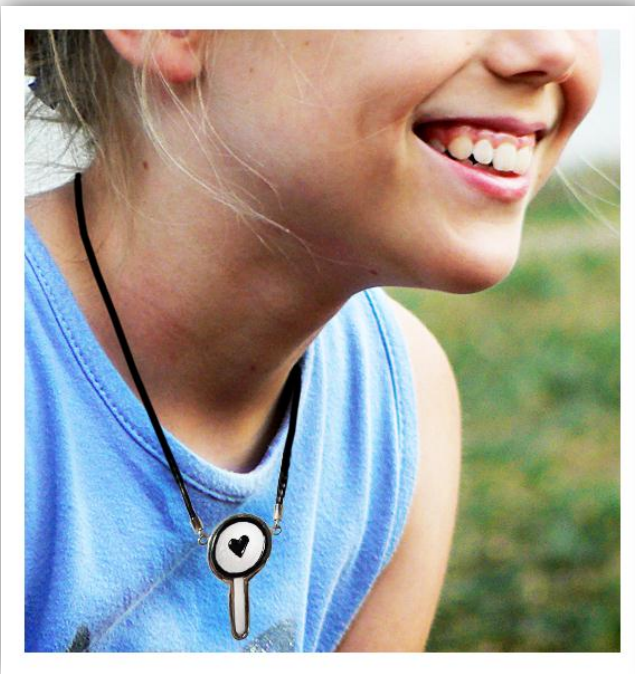
parhaiten sopii. Samalla saisin myös oppilaiden mielipiteen siihen, millaisesta materiaalista he toivoisivat, että korut valmistetaan, vai onko materiaalilla väliä ollenkaan. Muovin työstettävyyden ansioista päätin yhdistää muovia hopean kanssa, jolloin väriin saaminen hopeakoruun oli mahdollista. Jyrsimen avulla sain jyrsettynyttä muovia tarpeeksi ohutta, jotta sen käyttö ikään kuin emalin tilalla oli mahdollista. Pohjan valmistin hopeasta samalla tyylillä kuin aiemmin olin emalointia varten konvehdin pohjan valmistanut. Muovista työstämäni mustavalkoisen tikkarin istutin liimaamalla hopeaseen kehykseen. Hopeariipuksessa käytin hopealenkkejä ja lukkoa. Muovista valmistamissani koruissa käytin hopealenkkien lisäksi hopeoituja kiinnikkeitä ja lukkoja.

Valmistamani korut ovat vielä kokeilu-tasolla, mutta niiden avulla

pääsin kuitenkin tutustumaan uuteen materiaaliin ja sen käyttöön sekä näkemään niiden toimivuuden käytännössä. Kokeilu-tasosta huolimatta, pystyn korujen avulla myös, yhteistyötä tehneen luokan oppilaille konkreettisemmin näyttämään, mitä ideoillani olen hakenut takaa. Uskon, että oppilaiden on myös helpompi antaa palautetta käsin kosketeltavasta tuotteesta kuin pelkästä piirustuksesta. (Kuvat 37-42, s.41 ja kuvat 43-45, s.42)

Kuvat 37- 42 Valmistetut korut

Kuva 43 Käyttäjäkuva tikkarikaulakorulle

Kuva 44 Käyttäjäkuva lakukaulakorulle

Kuva 45 Käyttäjäkuva Marianne- kaulakorulle

5.7 Lapsen suusta se totuus tulee

Piirustusten ja luonnosten ymmärtäminen ja tulkitseminen ”tavalliselle” kansalaiselle tai vaikka lapselle on varmasti haastavampaa kuin esimerkiksi muotoilua opiskelevalle ihmiselle. Vaikka kuva on muotoilijan hyvä ystävä ja sen avulla saadaan välitettyä ja viestitettyä paljon, oli silti mukavaa päästä esittelemään oppilaille jotain konkreettista ja käsin kosketeltavaa sekä saamaan siitä palautetta.

Palautekertaa varten en laatinut erillistä tuntisuunnitelmaa, sillä tunnin runko oli hyvin yksinkertainen. Laitoin luokassa korut kiertämään, jolloin lapset saivat tutkia ja pyöritellä koruja käsissään. Tällä tavoin oppilaat pääsivät todella tuntemaan ja näkemään, mitä yhteistyöstämme oli saanut aikaan.

Kun korut olivat kiertäneet oppilailla, pyysin heitä antamaan palautetta koruista. Viittausäänestyksellä korusuosikiksi nousi tikkarikaulakoru ja toiseksi eniten ääniä sai konvehtikaulakoru. Oppilaat olivat koruista innoissaan ja erityisesti luokan pojat antoivat palautetta mielellään. Korusuosikkien parhaita puolia olivat niiden ulkonäkö. Esimerkiksi konvehti oli monen oppilaan lempikarkki ja korukin näytti aidolta makeiselta. Tikkarin kohdalla oppilaat eivät erikseen osanneet sanoa,

miksi juuri se oli heidän suosikkinsa. Tikkarikoru oli ainut, jossa oli käytetty hopeaa, joten uskon, että hopea lisäsi korun korumaisuutta yhä enemmän ja siten nousi suosikiksi. Toiveita erilaisista ja aidon kokoisista konvehdeista sekä erimallisista tikkareista esitettiin näiden korujen osalta.

Laku, Marianne ja karkkikeppi saivat vähemmän ääniä, mutta hyviä parannusehdotuksia löytyi senkin edestä. Koruihin sattui monien oppilaiden lempikarkkeja, joten niistä pidettiin. Erilaisia väri- ja muotovariaatioita koruihin toivottiin, mutta myös tämänhetkisistä malleista pidettiin. Eräältä oppilaalta tuli idea, että Marianne-korussa voisi olla kaulanauhassa lisänä helmiä, mikä kuulosti oikein hyvältä idealta mahdollista jatkokehittelyä ajatellen.

Palautteesta ja koko yhteistyöstä oppilaiden kanssa jäi todella hyvä mieli. Oli hienoa olla tekemisissä sellaisen yhteistyötahon kanssa, joka oli innolla mukana alusta loppuun saakka. Oppilaiden kyselyt korujen ostomahdollisuuksista myös vahvistivat sitä tunnetta, että tuotesuunnitteluprosessissa on onnistuttu ja jotain hyvää on saatu aikaiseksi. Hyvien kokemusten ja rohkaisevan palautteen jälkeen on suunnittelutyötä helppo lähteä viemään eteenpäin tulevaisuudessa.

6. Tehtyä pohtien, tulevaisuutta ajatellen

Opinnäytetyössäni läpi käymäni prosessi on ollut antoisa monin puolin. Olen oppinut prosessin aikana paljon uutta ja päässyt käyttämään ja kehittämään jo osaamiani taitoja. Juuri näitä tavoitteita työlleni asetinkin. Olen iloinen, että opinnäytetyön tekeminen on ollut mukavaa ja sitä on tehnyt mielellään, vaikka vaikeampiakin hetkiä on matkalle sattunut.

Työskentely lasten kanssa on ollut antoisaa ja olen erittäin tyytyväinen, että valitsin kohderyhmäksi juuri lapset. Yhteistyötä tehneen Särkiniemen koulun 3A- luokan kanssa oli erittäin mukavaa tehdä yhteistyötä, ja he mielellään tekevät yhteistyötä jatkossakin Kuopion Muotoiluakatemiaan kanssa. Sain luokalta ja opettajalta hyvää palautetta ja kiitosta yhteistyöstä, mikä tuntui erittäin hyvältä ja antoi varmuutta omaan työskentelyyn.

Tavoitteenani oli myös selvittää, kuinka hyvin sadutus tuotesuunnitteluun soveltuu ja toimiiko puzzle interview, kun kohteena ovat lapset. On ehkä vaikea sanoa, näin suppean kokeilun jälkeen, sadutuksen toimivuudesta tuotesuunnittelussa yleensä, mutta itse kuitenkin pidän sadutusta oivallisena menetelmänä myös tällä alalla.

Sadutus on erinomainen keino päästä käsiksi niin lapsen kuin aikuisenkin ajatusmaailmaan ja löytää sieltä esimerkiksi tuotesuunnitteluun soveltuvaa materiaalia. Koen, että sadutuksen kautta saamani aineisto on luotettavaa ja poimimani aiheet kertovat lapsille tärkeistä asioista ja mielenkiinnonkohteista. Puzzle interview on myös menetelmänä toimiva ja tilanteeseen sovellettuna käy myös lapsille. Koen, että puzzle interview'n kautta saamani kuva-aineisto oli tukemassa saduista saamaani aineistoa, jonka kautta suunnittelukin oli vakaammalla pohjalla.

Sadutuksen ja puzzle interviewn avulla saamani aineiston aiheet olivat pääosin tuttuja ja odotettavissa, kun ajattelee lapsia ja heidän mieltymyksiään. Tavoitteena opinnäytetyössäni olikin selvittää lasten todellisia mielenkiinnonkohteita ja tarpeita, niiden uutuusarvosta riippumatta. Tavoitteenani oli selvittää löytäisinkö aineistosta uusia ja perinteisestä poikkeavia aiheita tai vaihtoehtoisesti kehittää ja viedä eteenpäin tuttuja aiheita. Varsinkin benchmarking auttoi selventämään ajatuksia ja tavoitteita lopputuloksen suhteen, jolloin suunnittelussa osasi keskittyä oikeisiin asioihin. Tässä suunnitteluprosessissa työ painottui siis tuttujen aiheiden eteenpäin viemiseen ja kehittämiseen ja koen, että tehtävässäni ja tavoitteessani onnistuin. Mielestäni

yhteistyössä lasten kanssa suunnitellut korut ovat lasten mieltymyksiä ja toiveita kunnioittavia ja niitä on viety eteenpäin, esimerkiksi toiminnallisuusajatuksen kautta. Näin ollen asettamani tavoitteet korujen osalta täyttyvät ja olen niihin tyytyväinen.

Karkkipäivä- korut ja muut ideoimani koruideat sekä tekemäni aineiston hankinta antavat loistavan pohjan jatkokehittelylle tulevaisuudessa. Lopulliseen Karkkipäivä- koruun voisi yhdistää toiminnallisuuden mukaan, esimerkiksi keräily- tai vaihtamismahdollisuuden muodossa. Erilaiset korusarjan osat, kuten käsikorut ja korvakorut voisi liittää myös mukaan. Myös erilaiset herkkuvariaatiot sekä viimeistellympi muotoilu 3D- mallinnuksen avulla veisivät ideaa yhä enemmän sarjavalmistettavaan muotoon.

Käyttämäni selluloosa-asetaatti oli peräisin Tiara Fashion Oy:n silmä- ja aurinkolasikehysten hukkapaloista, jonka ansiosta materiaali ei olisi kallista ja hukkapalat saataisiin käyttöön. Tällä tavoin korujen hintaa saataisiin pudotettua ja näin erityisesti lastenkoruihin materiaali sopisi erinomaisesti. Hukkapaloista valmistettaessa korut joutuisi kuitenkin valmistamaan mahdollisesti käsin, jolloin sarjatuotettavuus jäisi pois. Myös muut vaihtoehtoiset muovimateriaalit voisi ottaa huomioon ja

tarkasteluun. Näitä asioita pohtien ja huomioon ottaen on varmasti mahdollista luoda tulevaisuudessa loistava tuote lasten korumarkkinoille.

Prosessiin ja työskentelyyni olen yleisesti ottaen tyytyväinen ja uskon, että opinnäytetyöni toimii erinomaisena työkaluna ja tukena tulevissa tuotesuunnitteluissa. Opinnäytetyöhön liittyvän prosessin ja oppimisen jälkeen on hyvä jatkaa eteenpäin, sillä sainhan aikaan jotain aika makeeta.

Kuva- ja kaavioluettelo

Kaavio 1 Elisa Hakkarainen 2011

Kaavio 2 Elisa Hakkarainen 2011

Kaavio 3 Elisa Hakkarainen 2010

Kuvat 4-6 Elisa Hakkarainen 2010

Kaavio 7 Elisa Hakkarainen 2010

Kuvat 8-15 Elisa Hakkarainen 2010

Kuva 16

http://www.lastentaikamaa.fi/epages/GPL.sf/fi_FI/?ObjectPath=/Shop/s/01122008-116112/Products/ONNI/SubProducts/ONNI-V-0001

Kuva 17 http://www.koruverkko.fi/product_details.php?p=3008

Kuva 18 <http://www.teddyblack.fi/lasten-korut-c-56.html>

Kuva 19

<http://www.kalassmycken.se/se/articleimage.php?id=20090&image=5395387&fullwidth=0&fullheight=0>

Kuva 20

<http://www.kalassmycken.se/se/articleimage.php?id=20090&image=5376603&fullwidth=0&fullheight=0>

Kaavio 21 Elisa Hakkarainen 2010

Kuvat 22-42 Elisa Hakkarainen 2011

Kuva 43 <http://www.sxc.hu/browse.phtml?f=download&id=947516> ja
Elisa Hakkarainen 2011

Kuva 44 <http://www.sxc.hu/browse.phtml?f=download&id=1089115> ja
Elisa Hakkarainen 2011

Kuva 45 <http://www.sxc.hu/browse.phtml?f=download&id=1160974> ja
Elisa Hakkarainen 2011

Lähteet

Hirsijärvi, S. & Hurme, H. 2000. Tutkimushaastattelu. Teema haastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Yliopistopaino.

Hirsijärvi, S.; Remes, P. & Sajavaara, P. 2009. Tutki ja kirjoita. Hämeenlinna: Kariston Kirjapaino Oy.

Hotanen, J.; Laine, R.O. & Pietiläinen, S. 2001. Benchmarkingopas. Espoo: Otamedia.

Huotari, P.; Laitakari- Svärd, I.; Laakko, J. & Koskinen, I. 2003. Käyttäjäkeskeinen suunnittelu. Käyttäjätiedon keruu, mallittaminen ja arviointi. Saarijärvi: Gummerus Kirjapaino Oy.

Karlsson, L. 2003. Sadutus avain osallistuvaan toimintakulttuuriin. Jyväskylä: PS-kustannus.

Metsämuuronen, J. 2006. Laadullisen tutkimuksen käsikirja. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Mooij, M. Kortesmäki, T. Lammi, M. Lautamäki, S. Pekkala, J. & Sinkkonen, I. 2005. Kompassina asiakas. Näkemyksiä ja kokemuksia käyttäjälähtöisyydestä. Tampere: Tammer-paino Oy.

Pohjanpalo, J. 1960. Muovitietoa jokaiselle. Helsinki: KKn kirjapaino.

LIITTEET

Liite 1

Tervehdys!

Olen Elisa Hakkarainen, jalometallimuotoilun opiskelija Kuopion Muotoiluakatemiasta. Aloitin juuri neljännen vuoden opiskelut ja edessä olisi nyt opinnäytetyön tekeminen.

Otankin yhteyttä juuri opinnäytetyön merkeissä. Opinnäytetyössäni haluan selvittää, millaiset aiheet ja asiat ovat tärkeitä ja ajankohtaisia lasten elämässä. Tarkoitukseni on lajitella ja tutkia saamiani aiheita ja siirtää niitä koruihin, jotka aioin opinnäytetyöni yhteydessä valmistaa.

Aiheiden selvittämiseen käytän menetelmää, nimeltä sadutus. Sadutuksesta löytyy enemmän tietoa esimerkiksi osoitteesta: <http://fi.wikipedia.org/wiki/Sadutus>

Kysynkin siis olisiko mahdollista päästä tekemään yhteistyötä oppilaittenne kanssa. Toivoisin, että lapset joiden kanssa työskentelen, olisivat 3.-4. luokkalaisia. Toivoisin, että voisin tavata ryhmän kanssa kolme kertaa. Ensimmäinen kerta olisi viikolla 36, toinen viikolla 38 ja viimeinen viikolla 40. Ajankohdista voidaan sopia vielä tarkemmin, mutta toivoisin, että tapaamiset voisi järjestää edellä mainituilla viikoilla. Tapaamiskertojen pituudesta en osaa vielä tarkemmin sanoa, mutta pyrin siihen, että yksi oppitunti riittää kerrallaan.

Olen opinnäytetyössäni vielä kovin alkuvaiheilla, joten tarkempia tietoja tapaamiskertojen sisällöistä voin lähettää myöhemmin.

Olisi erittäin mukavaa päästä tekemään yhteistyötä teidän ja

oppilaittenne kanssa, siitä olisi minulle suuri apu. Mikäli yhteistyö ei sovi, pyytäisin voisitteko tiedustella olisiko koulussanne jokin toinen opettaja ja luokka, johon voisin olla yhteydessä.

Kiitos mielenkiinnostanne ja toivon, että voisitte vastata mahdollisimman pian!

Mukavaa syksyn jatkoa toivottaen,

Elisa Hakkarainen

elisa.hakkarainen@student.savonia.fi
p. 050-3403936

Liite 2 1/2 Särkiniemenkoulun vierailujen tuntisuunnitelmat

Sadutustunti Särkiniemen koulun 3A 10.9.2010

- Luokan 23 oppilasta jaetaan pienempiin 2-3 hengen ryhmiin.
- Kaikki ryhmät ovat samassa tilassa ja sadutus tapahtuu vuorotellen ryhmä kerrallaan.
- Ryhmät, jotka eivät ole sadutus vuorossa, voivat halutessaan piirtää satuun liittyvää kuvaa.
- Sadutus tilanteessa on mahdollisesti apuna luokan opettaja ja ulkopuolinen mukana tuoma avustaja.
- Tarvittavia tarvikkeita: värikyniä ja paperia piirtämistä varten.

Klo 11.15 Sadutustunnin aloittaminen sekä itseni, avustajan ja tunnin esittely

Klo 11.20 Lasten jakaminen ryhmiin ja ohjeistaminen

Klo 11.25 Saduttaminen ryhmä kerrallaan, osa lapsista piirtää

Klo 11.50 Satujen kokoaminen ja loppuinfo

- Lopuksi annan lapsille tarkemman infon siitä mihin satuja käytän ja samalla pyydän luvan satujen käyttämiseen.
- Jos aikaa jää ja lapset haluavat, sadut voidaan lukea ääneen myös koko luokalle. Jos aikaa ei jää, sadut voidaan myös lukea toisella tapaamiskerralla.

Tuntisuunnitelma

Puzzle interview- tunti Särkiniemen koulun 3a 30.9.2010

- Oppilaat jaetaan neljään 5-6 hengen ryhmiin
 - ryhmissä sekä tyttöjä, että poikia
 - tyttöjen ja poikien määrä mahdollisesti määräytyy osittain aiheen mukaan
 - ryhmät mahdollisesti ennalta määrättyjä
- Ryhmät toimivat samassa tilassa yhtäaikaaisesti
- Haastattelu aloitetaan porrastetusti, eli kun ensimmäinen ryhmä on saanut ohjeet he voivat aloittaa ja siirryn antamaan ohjeet seuraavalle ryhmälle jne.
- Myös perustelujen ylöskirjaaminen tapahtuu porrastetusti samassa järjestyksessä kuin on aloitettu, joten kaikki saavat valita kuvia yhtä kauan.

Klo 11.00 Ryhmien järjestäminen ennen tunnin alkua

Klo 11.15 Itseni ja tunnin sisällön esittely

Klo 11.20 Ryhmien ohjeistaminen ryhmä kerrallaan vuoron perään ja kuvien valitseminen

Klo 11.40 Valittujen kuvien perustelut ja ylöskirjaaminen

Klo 11.55 Tunnin lopetus

- Tunnilla tarvittavat tarvikkeet tuon mukana

Liite 2 2/2

Koruideoiden esittely- ja valintatunti 21.1.2011

Särkiniemen koulun 3a

- Esittelen luokan oppilaille koruideat
- Koruideat ovat syntyneet aineiston pohjalta, jota kahdelta aiemmalta tapaamiskerralta sain
- Ideoiden esittelyn jälkeen oppilaat saavat äänestää mielestään parhaan koruidean
- Koruideat asetetaan esimerkiksi taululle, jonka luona oppilaat käyvät äänestämässä
- Äänestys tapahtuu niin, että oppilaat vuorotellen osoittavat valitsemaansa koruideaa ja minä kirjaan sen muistiin
- Oppilaat äänestävät niin, että 4 oppilasta kerrallaan siirtyy taulun luokse valitsemaan suosikkiaan
- Äänestyksen jälkeen oppilaat saavat antaa palautetta ja parannusehdotuksia eniten ääniä saaneelle koruidealle, sekä perustella valintaansa – palautteen kirjaan ylös

klo 11 Itseni, taustojen ja tunnin aiheen esittely

klo 11.05 Koruideoiden esittely piirustusten muodossa

klo 11.20 Mieluisimman koruidean äänestys

klo 11.30 Lasten palaute, perustelut ja korjausehdotukset valitun koruidean tiimoilta

klo 11.43 Tunnin päätäntä ja kiitos

Liite 3 1/4

Sadut 10.9.2010

Tytöt 8v. ja 9v.

Olipa kerran siili. Sen kaveri oli kilpikonna. Siili asui puussa. Kilpikonna ja siili menivät ulos. Ulkona ne hyppäsivät lehtikasaan. Sitten ne menivät kiikkumaan. Sen jälkeen ne menivät liukumäkeen. Sitten tuli myöhä ilta. Ja sitten siili meni iltapalalle. Kilpikonna kysyi voiko hän tulla siilin luo yöksi. Sitten siili sanoi: -Voit. Sitten he menivät nukkumaan. Ja sitten tuli aamu. He menivät kaupungille. Ja sitten he menivät ruokakauppaan. He ostivat sieltä suklaata ja karkkia. Ja sitten he päättivät vielä ostaa limua. He menivät siilin luo katsomaan elokuvaa. Kun elokuva loppui, he menivät tekemään palapeliä. Ja sen jälkeen tuli varhainen ilta. Ja kaverukset olivat niin väsyneitä, että he nukahtivat tuoliin.

Tyttö 9v. ja poika 9v.

Olipa kerran aasi, joka oli hirvittävän yksinäinen. Se asui metsässä. Sillä ei ollut mitään tekemistä. Se lähti käymään kaupungissa. Siellä se

tapasi pienen kissan. Sitten se lähti käymään kaupoissa. Se osti ruokaa. Sitten kissa kutsui sen teelle. Heillä oli todella hauskaa. Sitten aasi joutui lähtemään kotiin. Ja sitten se meni nukkumaan. Se näki kauniita unia.

Pojat 10v. ja 9v. Tyttö 9v.

Koira oli ulkona. Sit se kidnapattiin. Sitten sinne tuli pingviini. Kiraffijengi tulee sitten sinne. Ne pelastaa sit sen sieltä. Kunnes pingviini lähti. Sit se koira lensi pois, koska sillä on siivet. Sit tuli norsu. Pingviini meni hakemaan snaipperinsa. Sitten sillä oli myös lapsi. Se oli pingviini. Koira meni sitten kavereidensa luokse. Kiraffijengillä oli aseita. Ja siellä oli pikkuinen leijona. Kunnes mato tuli ja räjäytti itsensä. Pikkupingviinillä oli pistooli ja se meni sen kanssa tivoliin ja ampui tivolin sedän. Loppu.

Poika 9v. Tytöt 8v. ja 9v.

Olipa kerran kolme pientä hevosen varsaa. Niiden nimet oli Fanni, Petteri ja Lordi. Aurinko porotti kirkkaana ja kaksi perhosta liiteli taivaalla. Hevoset tapasivat koiran nimeltä Nekku ja kissan nimeltä

Liite 3 2/4

Pörri. He tapasivat myös kaksi toukkaa joiden nimet oli Toukkis ja Kaalinen. He näkivät vielä toisen koiran, jonka nimi oli Rekku. Aurinko porotti vielä kirkkaana. Porotti vielä vähän aikaa. Vili odotteli suurennusjuomaa, joka kasvattaisi hänen maisseistaan vielä suurempia. Sitten alkoi sataa. Vili meni omaan taloonsa, laittoi omat lehmänsä latoonsa. Sitten Vili odotteli niin kauan, että sade lakkaisi. Meni vielä viisi minuuttia ennen kuin sade loppui. Sitten sadepilvet lähtivät pois ja sitten Vili laittoi suurennusjuomaansa hänen maisseihinsa. Hänen täytyi odottaa kaksi minuuttia, että alkoi tapahtua. Sitten kun maissit alkoivat kasvaa niistä tuli niin isoja, että Vilikin ihmetteli. Vili ja hänen lehmänsä elivät elämänsä onnellisena loppuun saakka. Kaikki sadun henkilöt ystäväystyivät. Sen pituinen se.

Poika 9v. Tytöt 9v. ja 8v.

Olipa kerran päärynä. Hänen kavereitaan oli appelsiiniherra ja päärynäherra. He olivat eläviä. He asuivat pienessä mökissä. Heidän naapurissa asui banaaniherra. Sekin oli elävä. Eräänä päivänä he lähtivät huvipuistoon. He menivät sinne banaaniautolla. Kun he olivat perillä, he huomasivat, että huvipuisto on kiinni. Sitten tuli myrsky ja

he lähtivät ulkomaille Pohjoisnavalle. Kun he olivat perillä, he menivät kauppaan ostamaan kaulahuivit. Kun he olivat käynyt kaupassa he menivät hotelliin. Sitten sinnekin tuli myrsky ja ne ui valtameren poikki USA:han. Sitten koko maapallolle tuli myrsky ja ne lensi kuuhun. Kun ne olivat kuussa, ne lähtivät kävelemään eteenpäin. Sitten maapallosta tuli hirveästi vettä ja ne hukkuivat sinne. Ja he kuolivat.

Pojat 10v. ja 9v. Tyttö 9v.

Olipa kerran Juuso, Jesse ja Iiris. Juusoa, Iiristä ja Jesseä vastaan tuli karhu. Ja Jesse ampui haulikolla karhua. Karhu ei kuollut. Juuso räjäytti sen kokonaan ydinpommilla. Seuraavaksi tuli kahdeksan metrinen karhu. Karhu lähti juoksemaan meitä kohti. Jesse alkoi pelata karhun kanssa korttia. Mutta se sitten Jessen söi kun Jesse voitti karhun korttipelissä. Jesse tuli oksennuksen mukana ulos. Karhu juoksi Juusoa kohti. Juuso kamppasi sen ja se kaatui puuhun ja sen silmät puhkesi, oksa meni aivoihin ja se kuoli. Juuson kimppuun hyökkäsi susilauma, susien mielestä Juuso haisi liian pahalle. Juuso löi pesäpallomailalla susia päähän ja ne meni pois. Jesse, Juuso ja Iiris lähtivät kotiin iloisena. Loppu.

Liite 3 3/4

Pojat 8v. ja 9v. Tyttö 9v.

Satu madoista

Madot ovat omenamatoja. Olipa kerran mato, joka asui omenapuussa omenassa. Kerran yhtenä iltana se oli menossa nukkumaan. Sitten se nukahti ja kuuli tärinää ja kovan pamahduksen ja meni katsomaan ulos. Mato huomasi, että se oli tipahtanut alas. Sitten se lähti vaeltamaan ja löysi toisen madon. Ne olis tavannu ja ne lähti kukkia kohti. Matkalla tuli tulimuurahainen niitä vastaan. Sitten toukka otti nyrkit esiin ja näytti sille taivaan merkit. Sitten he lähtivät eteenpäin ja he näkivät mutalammikon. Se mutalammikko oli niin iso, että niillä ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin mennä yli. Puusta tippunut mato keksi, että ne voisivat rakentaa sillan. He rupesivat rakentamaan siltaa ja jonkun ajan päästä saivat sen valmiiksi ja menivät yli. Sitten ne huomasivat, että oli yö ja ne rupesivat nukkumaan. Sitten ne heräs aamulla ja meni syömään niistä kukista mettä. Sitten he lähtivät mettä kohti. He kohtasivat tämän ihmisen ja kiertivät sen ohi. Sitten ne kävelivät puuhun, mutta siellä ei ollut enää omenoita. Siksi he jatkoivat matkaa. Ne oli kulkenu kauan, ne ei olleet löytäny omenapuuta. Ne

päätti rakentaa talon. Sitten se ei oikein onnistunutkaan ja ne jatkoivat matkaa ja löysivät omenapuun ja elivät onnellisina elämänsä loppuun asti.

Tyttö 9v. ja Poika 9v.

Me tommosista ufojutuista ja avaruusolioista kerrotaan. Ne valloittaa tuon ihme maan. Ne on tehny taloja sellaseen mehtään. Ne tekee siitä oman tukikohtansa. Ne tuhoaa sen koko metsän ja tekee sinne semmosen kummallisen kuplan. Siellä metässä on ihan hirveesti niitä avaruusolioita. Sit siellä oli ihmisiä ja ne tota tota muuttui avaruusolioiksi ja kaikki eläimetkin muuttui. Ne muuttui hirveen jättimäisiksi ja ne muuttui vieressä olevaan kaupunkiin. Siellä ne ehti ravintoa ja söi ja söi ja kasvoi koko ajan isommiksi. Sitten tota tuli armeija ja tuhosi ne jättiläiset ja armeija vei kuolleet jättiläiset metsään. Sitten ne pääsi niitten kuplien läpi ja tuhosi ne avaruusoliot. Sit kun n se oli tappanu melkein kaikki, muut avaruusoliot lähti pois ja metsä palasi ennalleen.

Liite 3 4/4

Tytöt 9v. ja 9v.

On aamu ja hevoset viedään hevosnäyttelyyn. Sinne menee kaksi hevosta, ne ovat Luukas ja Zorro. Sitten niillä alkaa kisat. Heillä ratsastavat Lotta ja Minna. Hevoset alkavat kilpailla. Lotta on ensin johdossa. Tulee ensimmäinen este ja hyppäävät. Luukas hyppää hienosti. Zorron kyydistä tippui Minna ja kisa jouduttiin lopettamaan. Sitten aloitettiin uudestaan kisaamaan. Zorro ja Minna olivat tällä kertaa johdossa. Heillä rata oli ilman pudotuksia ja puhdas. Se oli todella pitkä, mutta hevoset jaksoivat juosta sen. Sitten tuli ilta ja kisa lopetettiin. Voittaja oli Zorro ja Minna. Lotta ja Luukas tulivat toisiksi. Sitten palattiin tallille ja hevoset piti ruokkia ja hevoset pantiin nukkumaan.

Onnellisuus

Asia

Esine

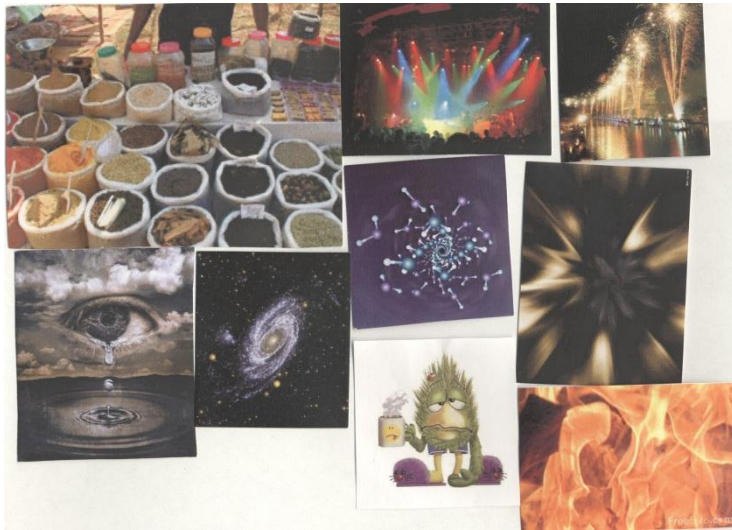

Väri

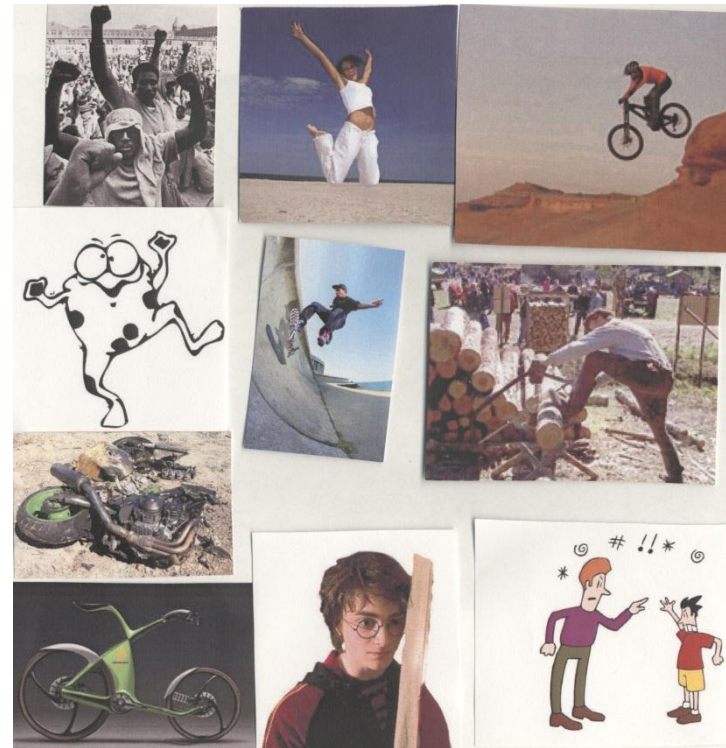

Liite 4 2/4

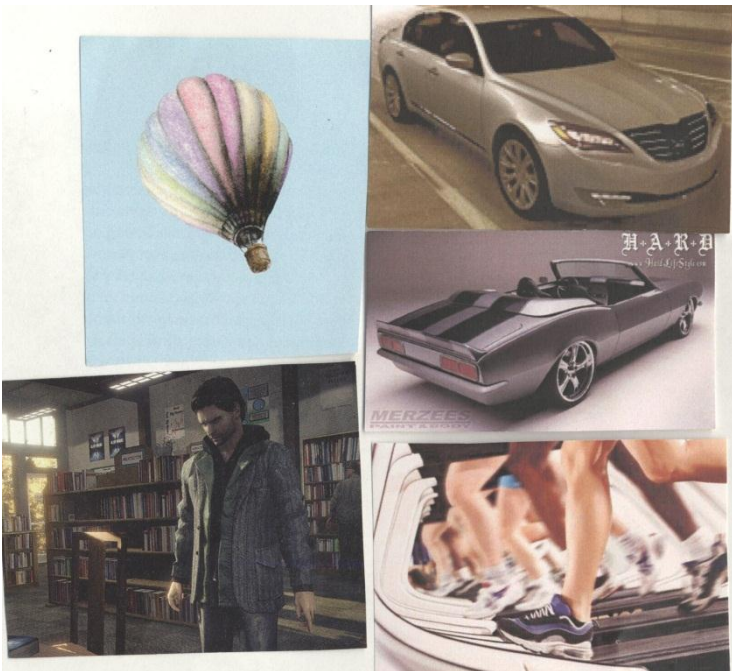
Toiminta

Väri

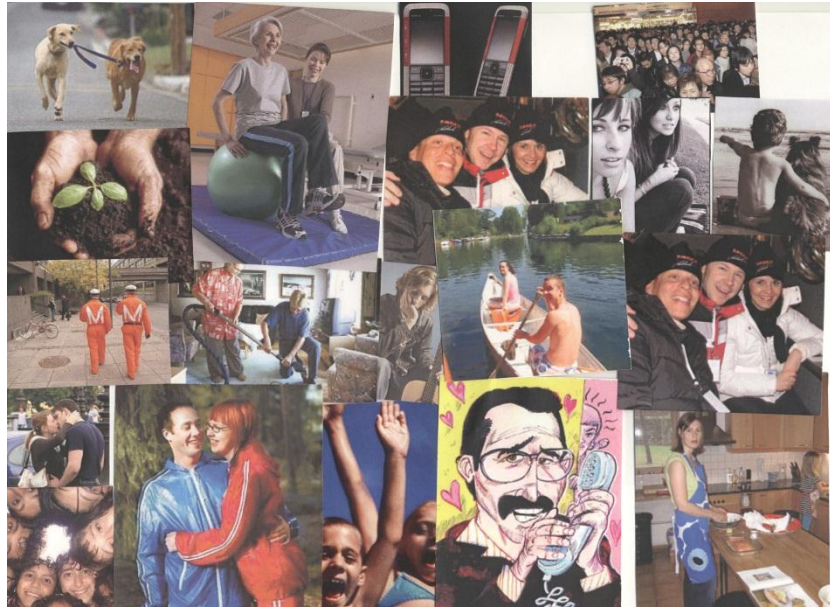

Asia

Esine

Liite 4 3/4

Ystävyys

Asia

Esine

Väri

Liite 4 4/4

Eläimet

Väri

Asia

Esine

Liite 5

Benchmarkkauksessa käytetyt Internet-sivustot:

<http://www.lastentaikamaa.fi/UNNA-korut-lapsille>

http://www.helmipuikko.fi/korut-lasten-korut-c-41_48.html

<http://www.silvernet.fi/LASTEN-KORUT>

http://www.lilupuu.fi/?p=p_83&sName=lhania-korut

<http://www.saratedesign.fi/tuotteet.html?id=4/>

http://www.babylux.fi/product_catalog.php?c=64

<http://www.teddyblack.fi/lasten-korut-c-56.html>

<http://www.annakitten.com/category/18/lasten-korut>

http://www.koruverkko.fi/product_catalog.php?c=82

<http://www.kalassmycken.se/sv/>